

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

ΕΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ — ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1889. — ΤΕΥΧΟΣ Θ'

ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΣΤΑΦΥΛΩΝ

Πρέπει νὰ τρυγῶμεν ὅταν ὅλαι αἱ σταφυλαὶ φθάσωσιν εἰς ἐντελὴ ὠριμότητα.

Προκειμένου περὶ οἴνων τρεχούσης καταναλώσεως δὲν γίνεται διαλογὴ τῶν ἁώρων σταφυλῶν ἢ τῶν λίαν ὠρίμων. Αἱ δὲ εἰσέτι ἄωροι ῥᾶγες αἱ εὐρισκόμεναι ἀναποφεύκτως ποῦ καὶ ποῦ, δὲν πρέπει νὰ ἀπορρίπτονται, καθότι δίδουσιν εἰς τὸν οἶνον σῶμα καὶ σύστασιν.

Ἐν τούτοις ὅσον ἀφορᾷ ἐκλεκτοὺς τινὰς οἶνους, λαμβάνονται ἰδιαιτέραι προφυλάξεις. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης ἐκατονταετηρίδος, ὁ Σαπτάλ' ἔλεγεν ἤδη ὅτι ἐν τῷ Βορδελαὶ ἐγένετο ἐπισταμένη διαλογὴ τῶν σταφυλῶν· διὰ τοὺς μέλανας οἶνους δὲν συνελέγοντο μήτε εὐρωτιῶσαι ῥᾶγες μήτε ἄωροι ἐνῶ ἀπ' ἐναντίας διὰ τοὺς λευκοὺς συνελέγοντο τὰς μᾶλλον ὠρίμους καὶ τὰς εὐρωτιῶσας. Ἡ μέθοδος αὕτη εἶνε ἐν χρήσει διὰ τοὺς οἶνους τοῦ Μονβαζιλιάκ καὶ τοῦ Ῥήνου· τρώντι αἱ λίαν ὠριμοὶ σταφυλαὶ δίδουσι λαμπρὸν λευκὸν οἶνον.

Τὸ πλῦσιμον τῶν σταφυλῶν ἔχει τὴν σπουδαιότητά του, πρὸ πάντων ὅταν θεραπεύωνται αἱ ἄμπελοι διὰ τοῦ θεικοῦ χαλκοῦ, τῆς ἀσβέστου ἢ τοῦ θείου.

Πρέπει νὰ τινάσσωμεν καὶ νὰ πλύνωμεν μετὰ προσοχῆς τοὺς ὑπὸ θείου κεκαλυμμένους βότρυς. Ἡ οὐσία αὕτη ὅταν μένῃ ἐπὶ τῆς σταφυλῆς διαρκούσης τῆς ζυμώσεως, μεταδίδει εἰς τὸν οἶνον γεῦσιν ὡοῦ σεσηπότος δυσκόλως πολλακίς ἀφαιρουμένην.

Αἱ σταφυλαὶ αἱ ὀλίγον χρόνον πρὸ τοῦ τρυγητοῦ ῥαντισθαι

σαι δι' οὐρανόυ υδατος (*) ἢ διὰ βορδιγαλίου μίγματος (**), πρέπει νὰ πλύνωνται δι' ὕδατος περιέχοντος ἐν πέμπτον ὄξους.

Πρέπει νὰ ἀποφεύγωμεν ὡσαύτως νὰ ἀφίνωμεν ἐπὶ τῶν ριφθισῶν εἰς τὴν κἀδδὴν σταφυλῶν, τὴν κόβιν τῆς ἀσβέστου ἢ μεταχειρίζομεθα κατὰ τοῦ ἀνθρακος. Ὁ παραγόμενος οἶνος δὲν θὰ ᾔητο μήτε καλὸς μήτε ὑγιεινός, ἐὰν ἡ ἀσβέστος ἔμενεν ἐν αὐτῷ ἔστω καὶ ἐν μικρᾷ ποσότητι. Ἄς ὑπομνήσωμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀλείφωμεν τὰς πλευρὰς τῶν ξυλίνων καδδῶν μετ' ἐσθυσμένης ἀσβέστου, ὡς γίνεται τοῦτο λίαν συνήθως· τὰ διὰ τῆς ἐπιθέσεως ταύτης σχηματιζόμενα ἀσβεστώδη ἄλλατα μεταδίδουσιν εἰς τὸν οἶνον οὐσίαν δυσάρεστον, χρῶμα ἐλαττωματικὸν καὶ ἐνίοτε καθιστῶσιν αὐτὸν ἐπιβλαβῆ.

Δὲν πρέπει νὰ ἀναμιγνύωμεν εἰς τὸν τρυγητὸν τὰς ὑπὸ χώματος ἢ πηλοῦ ρυπανθείσας σταφυλὰς. Τὸ χῶμα περιέχει ζύμην (τὴν βουτυρικὴν) ἐπιδεκτικὴν νὰ ἀποσυνθέσῃ τὸ σάκχαρον εἰς βουτυρικὸν ὄξύ, εἰς ἀνθρακικὸν ὄξύ ἢ εἰς ὑδρογόνον. Ἡ ἀλλοίωσις αὕτη δὲν εἶνε σπανία εἰς τοὺς ὀπούς τῶν κακῶς πλυθέντων τεύτλων.

Πρέπει νὰ πατῶμεν τὰς ἐκ τῆς δρόσου ἢ τῆς βροχῆς ὑγρὰς σταφυλὰς ἢ καλλίτερον εἶνε νὰ τὰς ἀφίνωμεν πρῶτον νὰ στεγνώνωσιν;

Ὁ Σακτάλ συνιστᾷ νὰ μὴ τρυγῶμεν εἰμὴ ὅταν αἱ σταφυλαὶ ᾔηνε ἐντελῶς ξηραί. Αἱ κατὰ βροχερὰν περίοδον σταφυλαὶ δίδουσι τφόντι σχεδὸν πάντοτε οἶνον θολὸν καὶ κακῆς συστάσεως.

Θὰ ἀντιτάξῃ τις ἴσως τὴν αὐθεντίαν τοῦ Καζαλί-Ἀλουτ ὅστις μετὰ γενομένης δοκιμασίας ἐβεβαίωσεν ὅτι αἱ σταφυλαὶ αἱ δρεπόμεναι κατόπιν ἰσχυροῦ βετοῦ καὶ τιθέμεναι εἰς τὴν κἀδδὴν περίρρυτοι ἐκ τοῦ ὕδατος, δίδουσιν οἶνον ἐπίσης καλὸν ὡς αἱ σταφυλαὶ αἱ τρυγηθεῖσαι ἐν ὠραίῳ ξηρῷ καιρῷ.

Ἡ βεβαίωσις αὕτη τοῦ Καζαλί-Ἀλουτ εἶνε ἀληθὴς πράγματι, ἀλλ' οὐδόλως ἀνατρέπει τὴν ἡμετέραν γνώμην. Ὁ Κα-

(*) Διαλύσεως θεϊκοῦ χαλκοῦ.

(**) Διαλύσεως θεϊκοῦ χαλκοῦ καὶ ἀσβέστου.

Ζαλί-Ἀλουτ κατῶκει εἰς τὴν μεσημβρινὴν Γαλλίαν ἐν ἐποχῇ ὅτε ἐπὶ τῶν κλιτύων ὑπῆρχον ἀκόμη οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν μεσημβρινοὶ ἀμπελῶνες, οἱ τοσοῦτον πλούσιοι εἰς σακχαρώδη συστάτικα, ὥστε ὁ πολλακὶς λίαν οἶνοπνευματοῦχος αὐτῶν οἶνος δὲν ᾔητο εὐχάριστος εἰς τὴν πόσιν, εἶχε δὲ ὑπερβολικὴν γλυκύτητα ἥτις δὲν χαρακτηρίζει τὴν καλὴν σύστασιν τοῦ ὑγροῦ. Ἐννοεῖται λοιπὸν ὅτι ὑπὸ τοιούτους εἰδικoὺς ὁρους φύσικόν· κατὰ-βρεγμὰ ἐνεργούμενον ὑπὸ τῆς βροχῆς δὲν ἔδύνατο εἰμὴ νὰ διευκολύνῃ τελείαν ζύμωσιν.

Σήμερον τὰ ἐν τῇ μεσημβρινῇ Γαλλίᾳ καλλιεργούμενα εἶδη δὲν εἶνε πλέον τὰ αὐτά. Γὰρ μεγάλῃς ἀποδόσεως ἀλλὰ πτωχὰ ἐν σακχαρῷ κλήματα, ὡς τὸ ἀραμιὸν καὶ τὸ πετί-βουσέ, εἰσι διαδεδομένα· πλήν τούτου, ἐφυτεύθη μέγας ἀριθμὸς ἀμπελῶν ἐν τῇ πεδιάδι καὶ εἰς γὰρας ἀμνώδεις. Οὐδόλως πλέον ὠφελεῖται ἡ σταφυλὴ κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ τρυγητοῦ ὑποβαλλομένη ἔστω καὶ εἰς τὴν παραμικροτέραν κατάβρεξιν.

Συγκεφαλαιοῦντες λοιπὸν λέγομεν:

Εἰς τὰς χώρας τὰς ἐχούσας συγκερασμένον κλίμα πρέπει νὰ τρυγῶμεν ἐν καιρῷ ξηρῷ, γαληνιαίῳ καὶ μετρίως θερμῷ.

Εἰς τὰς θερμὰς χώρας πρέπει νὰ τρυγῶμεν μᾶλλον ἐν καιρῷ νεφελώδει· οὐχ ἥττον βροχὴ καὶ δρόσος εἰσὶν ἐπιβλαβεῖς.

(Ἐκ τοῦ Moniteur Vinicole)

ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΟΙΝΟΔΟΧΩΝ ΑΓΓΕΙΩΝ

Συνιστῶμεν εἰς τοὺς οἶνοπαραγωγούς νὰ ἐπιθεωρῶσιν ἐγκαιρῶς τὰς ἀποθήκας τῶν, τοὺς οἶνῶνάς των, τὰ βυτία των, τέλος πάντα τὰ ἰδιόζοντα εἰς τὴν οἶνοποιάν σχεύη καὶ εἶδη. Καλὸν εἶνε νὰ ἀσχολῶνται περὶ πάντων τῶν ὑλικῶν τούτων καὶ νὰ πτηρῶσιν αὐτὰ ἐν καλῇ καταστάσει πρὸ τοῦ τρυγητοῦ. Αἱ φροντίδες αὗται ἐκτελοῦνται καλῆτερον ὅταν δὲν βιαζώμεθα πολὺ ἐνεκαί τῆς ἐτοιμοῦ νὰ ὠριμάσῃ σταφυλῆς.

Αἱ φροντίδες αὗται, τὰς ὁποίας δὲν πρέπει νὰ παραμελῶμεν

ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει, ἔχουσι μεγίστην σπουδαιότητα διὰ τὴν καλὴν οἰνοποιίαν καὶ τὴν μέλλουσαν τοῦ οἴνου διατήρησιν, ἀποφυγομένων τῶν κακῶν γεύσεων καὶ τῶν ἀσθενειῶν.

Τὰ μικρὰ ἀντικείμενα, κάλαθοι καὶ τὰ τοιαῦτα, τὰ χρησιμεύοντα εἰς τὴν συλλογὴν τῶν σταφυλῶν δεόν νὰ ἐξάγονται ἐκ τῶν μερῶν ἐνθα ἦσαν κεκλεισμένα ἐπὶ πολλοὺς μῆνας, νὰ ἐκτίθωνται εἰς τὸν ἀέρα καὶ νὰ πλύνωνται διὰ θερμοῦ ὕδατος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς κλῆδας, τὰ βυτία καὶ ἐν γένει πάντα τὰ δοχεῖα ἐν οἷς τὸ γλεῦκος μετατρέπεται εἰς οἶνον, ἡ ἐργασία θὰ ᾖ μακροτέρα καὶ θὰ ἀπαιτήσῃ πλειοτέραν προσοχὴν, καθότι αἱ ἐν τοῖς δοχείοις τούτοις ἀπαντῶμεναι συχνότατα ἀκαθαρσίαι πρέπει μετὰ πολλῆς λεπτομερείας νὰ ἀφαιρῶνται διὰ τῆς ψήκτρας ἢ τῆς ξύστρας· ὅλαι αἱ ἀκαθαρσίαι αὗται πρέπει νὰ ἐξαφανίζωνται, καθότι τὸ μέλλον τοῦ οἴνου ἐκ τούτου ἐξαρτάται. Ἡ καθαριότης τῶν οἰνοδόχων ἀγγείων εἶνε ὁ πρῶτος ὅρος τῆς ὑγείας τοῦ οἴνου.

Ὡς γνωστὸν, αἱ κλῆδαί εἶνε δύο εἰδῶν, ἡ κτισταὶ ἢ ξύλιναι. Αἱ κτισταὶ δύνανται νὰ παρουσιάσωσι σχισμάς, τὰ ἐπιχρίσματα αὐτῶν διαφθείρονται ἐνίοτε, τέλος, ἀναπτύσσεται πολλὰκις ἐπ' αὐτῶν ὁ εὐρώς. Ἰνα βεβαιωθῶμεν περὶ τῆς στερεότητος τῶν δοχείων τούτων, τὰ γεμίζομεν δι' ὕδατος χρησιμεύοντος πρὸς πλύσιν αὐτῶν, ὅπερ ἀφίνομεν νὰ διαρεῖνῃ μέχρι τῆς ἐπιούσης φροντίζοντες νὰ σημειώσωμεν ἕως ποῦ εἶνε τὸ δοχεῖον πεπληρωμένον. Ἐὰν ἴδωμεν ἀπώλειαν τοῦ ρευστοῦ σημαίνει ὅτι ὑπάρχει πούρωμη, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ εὐρώμεν καὶ κλείσωμεν.

Ἡ ἀνανέωσις ἀπαντος τοῦ ἐπιχρίσματος εἶνε ἐνίοτε ἀναγκαία, καὶ δὲν πρέπει νὰ διστάζωμεν νὰ τὴν ἐκτελῶμεν. Τέλος, ἀφοῦ πεισθῶμεν ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον βλάβη τις, καλὸν εἶνε νὰ πλύνωμεν ὅλην τὴν κλῆδην, διὰ νὰ ἀπαλλάσσωμεν αὐτὴν πάσης κακῆς ὁσμῆς ἣν δυνατόν νὰ ἔχη. Αἱ πλεῖστοι τῶν μεθόδων πρὸς πλύσιν, ὅσαι εἶνε ἐν χρήσει διὰ τὰ ξύλινα δοχεῖα, οἷον ἐντρίψεις, ἐκπλύσεις δι' ἀτμοῦ ἢ ἀπλῶς διὰ θερμοῦ ἢ ψυχροῦ ὕδατος, ἐπιτυγχάνουσι καὶ διὰ τὰ λίθινα, τὰ πήλινα καὶ

τὰ κτιστά. Ἐν τούτοις, ὡς τελευταῖον ἀλάνθαστον μέσον συνιστῶμεν τὸ ἐπίχρισμα τῶν πλευρῶν δι' ἀναλελυμένης ἀσβέστου τὸ ὁποῖον ἀφίνομεν νὰ ξηρανθῇ ἐπὶ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ ὥρας. Ἐπειτα δὲ τρίβομεν τὰ δοχεῖα ταῦτα ἰσχυρῶς διὰ νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ ἀσβεστός καὶ ἀκολούθως ἐκπλύνωμεν αὐτὰ διὰ πολλοῦ ὕδατος. Ἡ δι' ἀσβέστου ἐπίχρισις δὲν πρέπει νὰ ἀφεθῇ, καθότι τὰ ἀσβεστώδη ἅλατα τὰ σχηματισθέντα ἐκ τῆς ἐπιχρίσεως ταύτης διαλυόμενα ἐν τῷ οἴνῳ μεταδίδουσιν αὐτῷ ὁσμὴν δυσάρεστον, χρῶμα ἐλαττωματικὸν καὶ ἐνίοτε καθιστῶσιν αὐτὸν ἐπιβλαβή.

Τὰ ἐκ ξύλου δοχεῖα εἶνε ἐπιδεκτικὰ ὅλων τῶν ἀσθενειῶν, πολὺ μᾶλλον ἢ τὰ κτιστά· πρέπει λοιπὸν νὰ ἐπιτηρῶνται ἐκ τοῦ σύνεγγυς.

Κατόπιν λεπτομεροῦς ἐξετάσεως καὶ πλυσίματος τῶν ἐωτερικῶν πλευρῶν, τὸ ἄριστον μέσον πρὸς καθαρισμὸν τῶν ξυλίνων οἰνοδόχων ἀγγείων ἀπὸ ξένων σωμάτων τὰ ὁποῖα ὁ χρόνος ἀπέθεσεν ἐπὶ τοῦ ξύλου, εἶνε ἡ ἐξακόντισις ἀτμοῦ ὕδατος. Ὅσοι ἔχουσιν εἰς τὴν ἐαυτῶν διάθεσιν ἀτμοπαραγωγὸν ἐπιτρέποντα τὴν χρῆσιν τοῦ συστήματος τούτου θὰ ὠφεληθῶσι πολὺ. Δυστυχῶς πολλοὶ δὲν κέκτηνται τοιοῦτο μηχανήμα, πρέπει λοιπὸν νὰ προστρέχωσιν εἰς ἄλλα μέσα πλυσίματος καὶ ἀπολυμάνσεως.

Πρῶτον πλύνομεν τὴν ξυλίνην κλῆδην διὰ πολλοῦ ὕδατος καὶ πολλάκις· δυνάμεθα ἐπωφελῶς νὰ μεταχειρισθῶμεν διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην οἰνοσίφωνα τοῦ ὁποῖου τὴν ἀκρὰν διευθύνομεν καθέτως πρὸς τὰς πλευράς· περαιωθείσης τῆς πρώτης ταύτης ἐργασίας, τρίβομεν τὰς κλῆδας καθ' ὅλα αὐτῶν τὰ μέρη διὰ ψήκτρας τραχείας, ἵνα ἀποσπασθῶσιν οἱ εὐρώτες. Ὀφείλομεν δὲ νὰ σταματῶμεν εἰς τὰς συναρμογὰς· τὰ κρυπτόγυμα φυτὰ τὰ ἀποτελοῦντα τὰς πρασινωπὰς καὶ βρυώδεις ἐκείνας κηλίδας τὰς ὁποίας εὐρίσκομεν ἐπὶ τοῦ ξύλου, εἰσδύουσιν εἰς τὰς ἐλαχίστας ρωγμὰς καὶ δυσκόλως ἐξαφανίζονται. Ξέρισμον καλὸν ἀποβαίνει πολλάκις ἀναγκαῖον. Ἐνίοτε μάλιστα ἀναγκαζόμεθα νὰ βράνισωμεν διὰ τῆς βράχνης τινὰς τῶν σπου-

δαίως προσβληθείσων πλευρῶν (δουγῶν) μέχρις οὗ πᾶν ἔχνος εὐρώτος ἐξαλειφθῇ ἐντελῶς. Μετὰ δραστήριον δὲ πλύσιμον, καὶ τὴν ἀπόπλυσιν διὰ σίφωνος, περαιοῦνται ἡ ἐργασία.

Αἱ αὐταὶ μέθοδοι ἐφαρμόζονται ὡσαύτως εἰς τὰ βυτία· οὐχ ἥττον ὑπάρχουσι περιπτώσεις καθ' ἃς ἀποβαίνει ἀναγκαῖον νὰ μεταχειριζώμεθα χημικὰ προϊόντα ὅπως ἐξαφανίζωμεν τὰς ἐπιμόνους ὁσμάς, ὡς ἐκείνας αἵτινες προέρχονται ἐκ πνευματωδῶν τινῶν ποτῶν, οἷον τοῦ ρουμιου, τοῦ ἀψινθίου, τοῦ πικροῦ (bitter), τῆς ῥακῆς, τοῦ βερμουθίου ὡς καὶ τὰς ἐξ ἐλαίου ἢ ὀξους. Μίγματα ἐκ ζέοντος ὕδατος, ἀναλελυμένης ἀσθέστου καὶ ποτάσης, ἢ ἀσθέστου καὶ σόδας, ἢ ἀνθρακικῆς σόδας, ἀρκοῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νὰ ἀπολυμαίνωσι τὰ βυτία καὶ αὐτὰ τὰ μᾶλλον ἰσχυρῶς ἐμπεποτισμένα.

Ἐν τούτοις, ὅταν δὲν ἐπιτύχωμεν διὰ τῶν σημειωθέντων μέσων, πρέπει νὰ καταφεύγωμεν εἰς τὸ χλώριον ἢ τὸ θεικὸν ὀξύ. Τὸ χλώριον ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ καταστρέφῃ τὰς ὁσμάς. Ἀλλὰ τὰ μέσα ταῦτα πρέπει νὰ τίθενται εἰς ἐνέργειαν μετὰ πολλῆς προφυλάξεως. Τὸ χλώριον ἐπιτυγχάνεται ἐν αὐτῷ τῷ ἐσωτερικῷ τῶν βυτίων ἐὰν χύσωμεν θεικὸν ὀξύ, μαγειρικὸν ἅλας καὶ ὑπεροξύδιον τοῦ μαγγανίου.

Μετὰ τοιαῦτα καθαρίσματα (διὰ τὰ ὅποια τὸ θεικὸν ὀξύ πρέπει πάντοτε νὰ ὑπάρχῃ ἐν ἀναλογίᾳ πέντε μέρων ὀξέος ἐπὶ ἑκατὸν ὕδατος), ἐπανειλημμένα πλύσεις καὶ ἐκπλύσεις δι' ὕδατος ψυχροῦ εἶνε ἀναγκαῖαι ὅπως ἐξαφανίζεται πᾶν ἔχνος τοῦ τοξικοῦ προϊόντος.

Ὅπως φράσσωνται αἱ ἐν ταῖς ξυλίναις κάδδαις ἢ ἐν ταῖς βυτίοις προξενηθεῖσαι ῥωγμαί, ἐξαίρετόν μίγμα συντίθεται ἐξ ἀσθέστου καὶ αἵματος. Φράσσει ἐντελῶς καὶ στερεῶς τὰς σχισμὰς, τοὺς κόμβους καὶ τὰς μᾶλλον διεστώσας συναρμογὰς.

(Ἐκ τοῦ *Moniteur Vinicole*).

ΤΑ ΔΟΧΕΙΑ ΤΗΣ ΖΥΜΩΣΕΩΣ

Εἶνε δύσκολον νὰ εἴπῃ τις ποῖα τὰ καταλληλότερα πρὸς οἶνοποίησιν δοχεῖα· πολλαὶ δοκιμασίαι ἐγένοντο ἀλλὰ δὲν ἀπέβησαν πάντοτε ὀριστικά, ἐν ἐκάστῳ δὲ τόπῳ, πλήν τινων ἐξαιρέσεων, διετήρησαν τὰς παλαιὰς μεθόδους.

Ἐν τούτοις εἶναι βέβαιον ὅτι οἶνον δῆποτε δοχεῖον δὲν εἶνε κατάλληλον πρὸς ὑγιᾶ ζύμωσιν καὶ πρέπει πάντοτε, ὅσον στοιχειώδης καὶ ἂν ᾔνε ἡ κάδδῃ, νὰ διατίθεται οὕτως ὥστε ἡ στεφάνη (ἡ πέτρα) τὴν ὁποῖαν σχηματίζει τὸ γλεῦκος νὰ μὴ μένῃ λίαν ἐκτεθειμένη εἰς τὸν ἀέρα καὶ ὀξειδοῦται. Ἡ ἀνάγκη αὕτη τοῦ νὰ νὰ προφυλάσσωμεν τὴν στεφάνην ἀπὸ τῆς ἐπιδράσεως τῶν ἀλλοιωτικῶν σπερμάτων προεκάλεσεν ἐρεῦνας, δοκιμὰς ἐξ ὧν προέκυψαν διαφορῶν εἰδῶν δοχεῖα.

Τὸ σχῆμα τῶν δοχείων τούτων εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀδιάφορον. Ταῦτα κατασκευάζονται ξύλινα ἢ κτιστά· κυλινδρικά, παραλληλεπίπεδα, κωνικά, ἐνίοτε δὲ πυραμιδοειδῆ.

Αἱ ἐκ ξύλου κωνικαί, ἢ αἱ κτισταὶ παραλληλεπίπεδοι ἢ κυλινδρικαὶ κάδδαι εἰσὶν αἱ μᾶλλον ἐν χρήσει, καὶ μεθ' ὅλα τὰ πλεονεκτήματα τὰ ὅποια δύνανται νὰ παρουσιάσωσιν ὅταν ᾔνε κλεισταί, εἰς πολλοὺς ἀμπελώνας ἐπιμένουσιν εἰσέτι εἰς τὰς ἀνοικτάς. Πολλοὶ ιδιοκτῆται βασιζόμενοι ἐπὶ τῆς μεγάλῃς πυκνότητος τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος, ὅπερ ὑφούται ἀνωθεν τοῦ ζυμουμένου γλεῦκος, φρονοῦσιν ὅτι τὸ ἀέριον τοῦτο σχηματίζει μεταξὺ τοῦ ἀέρος καὶ τῆς στεφάνης στρώμα ἀδιαπέραστον καὶ προφυλακτικόν καὶ ὅτι ἐπαμένως ἀποβαίνει ἀνωφελὲς νὰ καλύπτονται αἱ κάδδαι. Δὲν ἔχουσι πάντῃ ἀδίκον, ἀλλ' ἐὰν ἡ ζύμωσις μέλλῃ νὰ παραταθῇ, ὡς τοῦτο γίνεται ἐν Βορδελαί καὶ ἐν Βουργουνδίᾳ, προτιμότερον εἶνε νὰ μεταχειριζώμεθα κλειστάς κάδδας. Ἐν τῇ μεσημβρινῇ Γαλλίᾳ, ἐνθα ἡ οἶνοποίησις εἶνε ταχυτέρα, ἐκικρατοῦσιν αἱ ἀνοικταὶ κάδδαι, ἡ στεφάνη ἐπιπλεῖ, ἐκ διαλειμμάτων δὲ τὴν βυθίζουσιν ἢ θέτουσιν ὅτε-

ράνω σκεπάσμετα συγκρατούμενα ἐκ τῶν χειλέων τοῦ δοχείου ἐν τῷ ὁποίῳ ἐνεργεῖται ἡ οἰνοποιήσις.

Ἐν τούτοις αἱ κλεισταὶ κάδδαι παρουσιάζουσι πλεονεκτήματα τινά· ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι προφυλάττουσι τὴν στεφάνην ἀπὸ πάσης ὀξύτητος, ὅταν ᾗνε στεγανῶς κακλεισμέναι — μόνου τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος ἐπιτρεπομένου νὰ διαφεύγῃ διὰ τινος ὁπῆς — οἰκονομοῦσι μικρὰν ἀπώλειαν τοῦ οἰνοπνεύματος καὶ ἐπιτρέπουσι νὰ λάθῃ ὁ οἶνος πλειότερον χρώμα.

Κατέφυγον προσέτι καὶ εἰς ἄλλας μεθόδους ὅπως προφυλάξωσι τὴν στεφάνην ἀπὸ τῆς ἐπιβλαβοῦς ἐπιδράσεως τοῦ ἀέρος. Ἐσκεφθήσαν νὰ συγκρατῶσιν αὐτὴν βεθυθισμένην ἐν τῷ γλεύκει καὶ ποτὲ νὰ μὴ τὴν ἀφίνωσι νὰ ἀναβαίνῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὑγροῦ. Ἀρχομένης τῆς ζυμώσεως, καλαμωτὴ εἰσάγομένη ἐν τῇ κάδδῃ καὶ προσηλωμένη διὰ σανίδων ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς μάζης, παράγει τὸ ζητούμενον ἀποτέλεσμα. Εἶνε προφανές ὅτι ἡ ἀδιακόπως ὑπὸ τοῦ οἶνου διαβρεχομένη στεφάνη δὲν δύναται νὰ ἀλλοιωθῇ. Πρὸς καλλιτέραν διανομὴν τοῦ τρυγητοῦ, προετάθη ὡσαύτως νὰ διαιρῶνται τὰ στέμφυλα εἰς πολλὰς μάζας ἀπεχούσας ἀπ' ἀλλήλων εἰς διάφορα ὕψη ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῶν κάδδων, διὰ μέσου διαφραγμάτων ἢ πολλυλῶν διαιρέσεων. Ῥίπτομεν μέρος τοῦ καρποῦ εἰς τὰ τοιαῦτα δοχεῖα, ἔπειτα στερεοῦμεν ἐπάνωθεν τὴν πρώτην καλαμωτὴν· ἐξακολουθοῦμεν δὲ πρᾶττοντες τὸ αὐτὸ ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διαιρέσεων τοῦ χρησιμοποιουμένου δοχείου. Ἐπιτυγχάνομεν τοιουτοτρόπως ἀρκούντως ὁμοίαν διανομὴν τοῦ τρυγητοῦ καὶ βεβαιοτέραν ἰσότητά τοῦ οἶνου. Οἱ διάφοροι οὗτοι φραγμοὶ εἶνε διάτρητοι καὶ ἐπιτρέπουσι εἰς τὴν ζύμωσιν νὰ ἐνεργηθῇ ἀρκετὰ εὐκόλως, ἐν ὅλῳ τῷ δοχείῳ. Τοῦτο εἶνε ἐνδιαφέρουσα τελειοποιήσις.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχωσι τὰ διάφορα ταῦτα συστήματα, ἐβεβαιώθη ὅτι ὅσα ἐπιτρέπουσι νὰ βυθίζεται ἡ στεφάνη παρουσιάζουσι πραγματικὰ πλεονεκτήματα ἐπὶ τῶν λοιπῶν. Ἐν γενομένη σχετικῇ δοκιμῇ παρατηρήθη ὅτι, ὀλίγον χρόνον μετὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς στεφάνης ἐν τῷ ἐλευθέρῳ ἀέρι, ἠδύνατο

νὰ διακρίνωσιν ἐπ' αὐτῆς ὀλίγους εὐρώτας καὶ ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ ἀντίληφθῇ τις ἐλαφρὰν τινὰ ὁσμὴν ὀξους, ἐνῶ, μετὰ τῆς ἐμβυπτιζομένης στεφάνης, ἡ μετασχηματῖσις τῆς σταφυλῆς εἰς οἶνον ἐνεργεῖτο κανονικώτερον χωρὶς νὰ παραχθῇ ὀξύτης. Μετὰ ἑξαήμερον ζύμωσιν, ὅτε ἡ πρώτη κάδδῃ ἦτο εἰσέτι ἐν ἐνεργείᾳ, ἡ δευτέρα εἶχεν ἐντελῶς περαιώσει τὴν λεπτὴν αὐτῆς ἐργασίαν. Ἐν τῇ χημικῇ ἀναλύσει εὐρέθη ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει 3,50 σακχάρου, 8,50 οἰνοπνεύματος καὶ 1.10 ὀξέος· ἐν τῇ δευτέρᾳ 0.08 σακχάρου, 10.09 οἰνοπνεύματος καὶ 1.05 ὀξέος.

Εἰς τινὰς ἀμπελώνας, ἡ ζύμωσις, ἀντὶ νὰ γίνεται ἐν κάδδαις, ἐνεργεῖται ἀκριβοῶς ἐντὸς ἐκείνων τῶν βυτίων, ἅτινα εἰσὶ προωρισμένα νὰ δεχθῶσι βραδύτερον τὸν οἶνον. Γίνεται τοιουτοτρόπως οἰκονομία ὑλικοῦ ὅπερ εἶνε ἀρκετὰ σπουδαῖον εἰς πᾶσαν ἐπιχείρησιν. Ὅταν μεταχειρίζωνται βυτίον, ῥίπτουσι πρὸς πατηθείσας σταφυλὰς διὰ τῆς ἀνωτέρας ὁπῆς μέχρις οὗ συμπληρωθῇ τὸ δοχεῖον κατὰ τὰ πέντε ἢ ἑξ δέκατα αὐτοῦ. Ὅταν ἀρχίσῃ ἡ ἀνάβρασις βυθίζεται ἡ ἄνωθεν σχηματιζομένη στεφάνη καὶ κλείεται τὸ βυτίον. Τρία εἶδη κλεισίματος εἶνε ἐν γένει παραδεδεγμένα. Ὅτε μὲν θέτουσιν ὕψισμά τι εἰς τὴν ὁπῆν, ὅτε δὲ θέτουσι τὸ πῶμα ἀφίνοντες μικρὰν ὁπῆν ἐλευθέραν ἐπιτρέπουσαν τὴν ἐξοδὸν τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος· ἐνίοτε τέλος παραδέχονται εἰδὸς τι ὑδραυλικοῦ πώματος ἐν τῷ ὁποίῳ αὐτὸ τὸ ἀέριον ἀναβράζει καὶ ἐμποδίζεται τοιουτοτρόπως πᾶσα εἰσαγωγὴ ἐξωτερικοῦ ἀέρος. Τὰ πρῶτα συστήματα ἀνταποκρίνονται πρὸς τὸ τῆς ἀνοικτῆς κάδδης, τὸ δὲ τελευταῖον πρὸς τὸ τῆς στεγανῶς κλειομένης. Ἐὰ πλεονεκτήματα καὶ τὰ μειονεκτήματα τῶν συστημάτων τούτων εἰσὶ τὰ αὐτὰ καὶ διὰ τὰ βυτία καὶ διὰ τὰς κάδδας.

(Ἐκ τοῦ *Moniteur Vitiicole*).

ΒΡΑΒΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Δ' ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Ε'.

Γεωργία καὶ κηπουρική.

ΤΑΞΙΣ 10.

Ε.Ι.Λατοδίκαι

Θ. ΚΕΛΔΡΑΙΧ, ΠΑΥΛΟΣ ΣΚΟΥΖΕΣ, Κ. ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ
καὶ Δ. ΣΑΡΑΚΩΜΕΝΟΣ

Ν. Κεραμάκης, Ρεντίνα, χρυσοῦν⁽¹⁾, διὰ τὸν σῖτον ἀραβόσιτον λευκόν. — Κ. Κονδύλης, Πάρος, ἀργυροῦν, διὰ τὸν σῖτον γρημενίτην. — Ν. Κρίσπης, Πάρος, ἀργυροῦν, διὰ τὸν σῖτον μελαθήρ. — Α. Μαγουλάς, Ἄνδρος, ἀργυροῦν, διὰ τὸν σῖτον σκυλοπερίτην. — Α. Παπαδόπουλος, Λίμνη, ἀργυροῦν, διὰ τὸν σῖτον ρουσιὰ. — Δῆμος Πλαταιῶν, Καπαρέλι, ἀργυροῦν, διὰ τὸν σῖτον μελαθήρ. — Α. Διαμαντόπουλος, Αὐλωνάριον, ἀργυροῦν, διὰ τὸν σῖτον ρουσιὰ. — Ραῖφ Ἀγάς, Λάρισα, ἀργυροῦν, διὰ τὸν σῖτον ρουσιὰ. — Ἀθαν. Παπαπαναγιώτου, διευθυντῆς κτημάτων Κ. Ζάππα, Τρίκαλα, ἀργυροῦν, διὰ τὸν σῖτον ρουσιὰ. — Γ. Κομνηνός, Μεγαλόπολις, ἀργυροῦν⁽²⁾, διὰ τὴν κριθήν. — Γ. Γεωργακόπουλος, Κυπαρισσία, ἀργυροῦν, διὰ τὴν βρώμην. — Δημ. Ταμπακλῆς, Ἀλμυρὸς, ἀργυροῦν, διὰ τὸν ἀραβόσιτον. — Δῆμος Ὑπάτης, Ὑπάτη, ἀργυροῦν, διὰ τοὺς φασιόλους. — Ἰω. Ψιλανός, Λευκάς, ἀργυροῦν, διὰ τὰ γεώμηλα. — Δῆμος Ἀνδρίων, Ἄνδρος, χαλκοῦν, διὰ τὸν σῖτον σκυλοπερίτην. — Ν. Γκίκας, διευθυντῆς κτημάτων Χρ. Ζωγράφου, Τρίκαλα, χαλκοῦν, διὰ τὸν σῖτον μελαθήρ. — Ἰω. Ροῦσσος, Σῦρος, χαλκοῦν, διὰ τὸν σῖτον μελαθήρ. — Ἀθαν. Ἀδάμου, Σιμελί (Λαρίσης), χαλκοῦν διὰ

(1) Καὶ χρηματικὸν βραβεῖον δρ. 300 ἐκ προσφοράς τοῦ κ. Π. Γενναδίου.

(2) Καὶ χρηματικὸν βραβεῖον δρ. 200 ἐκ προσφοράς τοῦ κ. Γ. Μπαλῆ.

τὸν σῖτον ρουσιὰ. — Ἰω. Βοῦρτσος, Ξηροχώριον, χαλκοῦν, διὰ τὸν σῖτον ρουσιὰ. — Ἰω. Δέρλας, Ἀλμυρὸς, χαλκοῦν, διὰ τὸν σῖτον ρουσιὰ. — Γ. Τζώρτζη Βαρθαλίτης, Σῦρος, χαλκοῦν, διὰ τὴν κριθήν. — Ἰωάννης Δεπάστας, Κέα, χαλκοῦν, διὰ τὴν κριθήν. — Ἀσημάκης Ἡλιόπουλος, Ἀθῆναι, χαλκοῦν, διὰ τὴν βρώμην. — Δῆμος Πέτα, Πέτα, χαλκοῦν, διὰ τὴν βρώμην. — Κ. Μαλλιόπουλος, Τρίκαλα, χαλκοῦν, διὰ τὸν ἀραβόσιτον. — Δῆμος Πέτα, Πέτα, χαλκοῦν, διὰ τὸν ἀραβόσιτον. — Α. Ἀρβανίτης, Λευκάς, χαλκοῦν, διὰ φακὴν μικρόσπερμον. — Παναγ. Κουτσός, Ἀμαρούσιον, χαλκοῦν, διὰ φακὴν μεγάλοςπερμον. — Μιλτιάδης Πραντούρας, Νάξος, χαλκοῦν, διὰ τὰς γλυκοπατάτας. — Ἐμμ. Ἰωαννίδης, Ἀμοργός, ἔπαινον, διὰ τὸν σῖτον ρουσιὰ. — Σπυρίδων Ζέρβας, Ἀγρίνιον, ἔπαινον, διὰ τὴν κριθήν. — Δῆμος Σερίφου, Σέριφος, ἔπαινον, διὰ τὴν κριθήν. — Εὐστάθιος Στάικος, Ἀγρίνιον, ἔπαινον, διὰ τὴν κριθήν. — Εὐστάθιος Στάικος, Ἀγρίνιον, ἔπαινον, διὰ τὴν βρώμην. — Δῆμος Φαλάρων, Στυλὶς, ἔπαινον, διὰ τὸν ἀραβόσιτον. — Γεώργ. Στάμος, Λουκρέσι (Λευκάδος), ἔπαινον, διὰ τὸν ἀραβόσιτον. — Γ. Ε. Σαρρῆς, Πάρος, ἔπαινον, διὰ φασιόλους δολίχους. — Σ. Γιαννολάτος, Ἄσπος (Κεφαλ.), ἔπαινον, διὰ κυάμους μικροσπέρμους. — Δῆμος Φαρκαδόνας, Μεγάλο Τσιότι, ἔπαινον, διὰ τὰ σκόροδα. — Κωνσ. Κουτελιέρης, Νάξος, ἔπαινον, διὰ τὰ κρόμυα.

ΤΑΞΙΣ 11.

Ἰωάννης Μάτσας, Πάρος, χρυσοῦν⁽¹⁾, διὰ τὸν βάμβουκα. — Ἀχιλλεὺς Ἀργυρόπουλος, Ἀλμυρὸς, χρυσοῦν⁽²⁾, διὰ τὸν καπνόν. — Ἀδελφοὶ Ῥηγόπουλοι, Σπάρτη, ἀργυροῦν, διὰ τὸ πριγκόκκι. — Κ. Π. Ἀγαθοκλῆς, Στυλὶς, ἀργυροῦν⁽³⁾, διὰ τὸν σήσαμον. — Κ. Ζάππας, Μαγουλίτσα (Τρικυάλων), ἀργυροῦν, διὰ τὸν βάμβουκα. — Γ. Μανούσος, Λεβαδεία, ἀργυροῦν, διὰ

(1) Καὶ χρηματικὸν βραβεῖον δρ. 500 ἐκ προσφοράς τοῦ κ. Γ. Μπαλῆ.

(2) Καὶ χρηματικὸν βραβεῖον δρ. 500 ἐκ προσφοράς τοῦ κ. Μπαλῆ.

(3) Καὶ χρηματικὸν βραβεῖον δρ. 200 ἐκ προσφοράς τοῦ κ. Γ. Μπαλῆ.

τὸν βάμβακα. — Δῆμος Φαλάρων, Στυλὶς, ἀργυροῦν, διὰ τὸν καπνόν. — Αἰζάρ. Ἰωαννίδης, Ἀγρίνιον, ἀργυροῦν, διὰ τὸν καπνόν. — Γ. Εὐλάμπιος, Ναύπλιον, ἀργυροῦν, διὰ τὸν καπνόν. — Σκαρλάτος Κωνσταντίνου, Φάρσαλα, ἀργυροῦν⁽¹⁾, διὰ τὸν εὐώδη καπνόν. — Γ. Λυκόβρουσις, Ἀθῆναι, ἀργυροῦν, διὰ τὸ τρίφυλλον. — Γ. Βρυζάκης, Ἀθῆναι, χαλκοῦν, διὰ τὸ ἐρυθρόδανον. — Ν. Χασαποδημός, Ναύπακτος, χαλκοῦν, διὰ τὸν κρόκον. — Δῆμος Φαλάρων, Στυλὶς, χαλκοῦν, διὰ τὸν σήσαμον. — Δ. Μαλλιόπουλος, Τρίκκαλα, χαλκοῦν, διὰ τὸν σήσαμον. — Γ. Βρυώνης, Ἄσπος (Κεφαλ.), χαλκοῦν, διὰ τὸν λινόσπορον. — Δημ. Τραυλός, Ἀσπρογέρακα, χαλκοῦν, διὰ τὸν λινόσπορον. — Δ. Δημόπουλος, Ναύπλιον, χαλκοῦν, διὰ τὸ γλυκάνισον. — Φραγκίσκος Γρύλλος, Νάξος, χαλκοῦν, διὰ τὸν βάμβακα. — Κ. Δελλαρόκας, Νάξος, χαλκοῦν, διὰ τὸν βάμβακα. — Α. Καλακώνας, Μάρπιστα, χαλκοῦν, διὰ τὸν βάμβακα. — Δῆμος Ταμασίου, Τρίκκαλα, χαλκοῦν, διὰ τὸν καπνόν. — Δημήτριος Κόντος, Καρθασάρια, χαλκοῦν, διὰ τὸν καπνόν. — Α. Κυρώζης, Φάρσαλα, χαλκοῦν, διὰ τὸν καπνόν. — Α. Φιντανόπουλος, Ἀθῆναι, χαλκοῦν⁽²⁾, διὰ τὸν κάλλιστον συσκευασμένον καπνόν. — Α. Φιντανόπουλος, Ἀθῆναι, χαλκοῦν⁽³⁾, διὰ τὴν καλὴν κατασκευὴν τῶν σιγαρέτων καὶ τὸ ποιὸν τοῦ καπνοῦ αὐτῶν. — Γ. Ρουσέας, Ἀθῆναι, χαλκοῦν, διὰ τὸν συσκευασμένον καπνόν καὶ σιγαρέτα. — Παπαγιαννόπουλος καὶ Ἀναστασίου, Τρίπολις, χαλκοῦν, διὰ τὸ χάσις. — Ν. Γκίκας διευθυντὴς κτημάτων Χρηστάκη Ζωγράφου, Τρίκκαλα, χαλκοῦν⁽⁴⁾, διὰ τὸ χόρτον. — Ν. Ν. Μηνάτος, Σκοτούσης (Φαρσάλων), ἔπαινον, διὰ τὸν σήσαμον. — Α. Αὐγουλέας, Κορώνη, ἔπαινον, διὰ τὸν σήσαμον. — Δῆμος Πέτα, Πέτα, ἔπαινον, διὰ τὸν λινόσπορον. — Δῆμος Παραχελωτίδος, Νεοχώριον, ἔπαινον, διὰ τὸν σιναπόσπορον. — Δῆμος Ἀργείων, Ἄργος, ἔπαινον, διὰ τὸν

(1) Καὶ χρηματικὸν βραβεῖον δρ. 250 ἐκ προσφοράς τοῦ κ. Γ. Μπαλῆ.

(2) Καὶ χρηματικὸν βραβεῖον δρ. 250 ἐκ προσφοράς τοῦ κ. Σολ. Σεμέα.

(3) Καὶ δρ. 150 χορηγούσης τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων.

(4) Καὶ χρηματικὸν βραβεῖον δρ. 300 ἐκ προσφοράς τοῦ κ. Γ. Μπαλῆ.

βάμβακα. — Κ. Ζάππας, Μαγουλίτσα, ἔπαινον, διὰ τὸν βάμβακα. — Κ. Παπαθανασίου, Φάρσαλα, ἔπαινον, διὰ τὸν καπνόν. — Κ. Ζάππας, Μαγουλίτσα, ἔπαινον, διὰ τὸν καπνόν. Δημ. Ἐλευθερίου, Ἀθῆναι, ἔπαινον, διὰ τὸν καπνόν. — Νικ. Μπέλτας, Μεσολόγγιον, ἔπαινον, διὰ τὸν καπνόν. — Χ. Σταθόπουλος, Φάρσαλα, ἔπαινον, διὰ τὸν καπνόν. — Κ. Ἀγαθοκλῆς, Μεγάλον Παζαράκι, ἔπαινον, διὰ τὸν καπνόν.

ΤΑΞΙΣ 12.

Ἀδελφοὶ Παυλίδου, Ἀθῆναι, ἀργυροῦν⁽¹⁾, διὰ τὸ μέλι. — Γ. Παχὺς, Ἀθῆναι, ἀργυροῦν, διὰ τὸ μέλι. — Παναγ. Λαδόπουλος, Ἀνάβρυτα (Λακεδαίμ.), ἀργυροῦν, διὰ τὸν κηρόν. — Γ. Καρυστινάκης, Ἄνδρος, ἀργυροῦν, διὰ τὰ βομβύκια. — Δῆμος Ὀρχομενοῦ, Λεβιδιον, χαλκοῦν, διὰ τὸ μέλι. — Γω. Σιμιτᾶς Εὐθυμιάτος, Ἀργοστόλιον, χαλκοῦν, διὰ τὸ μέλι. — Δῆμος Μεγαρέων, Μέγαρα, χαλκοῦν, διὰ τὸν κηρόν. — Γω. Σιμιτᾶς Εὐθυμιάτος, Ἀργοστόλιον, διὰ τὸν κηρόν. — Μαριγώ Κορνηνοῦ, Μεγαλόπολις, χαλκοῦν, διὰ τὰ βομβύκια. — Μονή Ταλαντίου, Ναύπλιον, ἔπαινον, διὰ τὸ μέλι. — Γ. Χ. Κόλλας, Ἀθῆναι, ἔπαινον, διὰ τὸ μέλι. — Κ. Πετρίτης, Αἴγινα, ἔπαινον, διὰ τὸν κηρόν. — Δῆμος Κυθηρίων, ἔπαινον, διὰ τὸν κηρόν.

ΤΑΞΙΣ 13.

Εὐρυδίκη Μπέτσου, Τύρινς, χρυσοῦν, διὰ τὴν ἐκλεκτῆς ποιότητος σταφίδα σουλτανίναν. — Μ. Α. Μεσσηνέζης, Αἴγιον, χρυσοῦν, διὰ τὴν ἀρίστην μαύρην σταφίδα. — Δημ. Κουλουβάτος, Ἀθῆναι, ἀργυροῦν, διὰ τὴν σταφίδα σουλτανίναν. — Οἰκογένεια στρατηγοῦ Τσώκρη, Ἄργος, ἀργυροῦν, διὰ τὴν σταφίδα σουλτανίναν. — Δῆμος Αἰγίων, Αἴγιον, ἀργυροῦν, διὰ τὴν μαύρην σταφίδα. — Σταμάτιος Τρίπος, Κόρινθος, διὰ τὴν μαύρην σταφίδα. — Χρῆστος Παντουβάνος, Ἄργος, ἀργυροῦν, διὰ τὴν μαύρην σταφίδα. — Δῆμος Κισσοῦ, Ἀγία Μαρίνα

(1) Καὶ χρηματικὸν βραβεῖον δρ. 200 χορηγούσης τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων.

(Βόλου), ἀργυροῦν, διὰ τὴν καλὴν ποιότητα τῶν φιρικίων μῆλων.—Δῆμος Σπαλάθρων, Ἀργαστὴ (Βόλου), ἀργυροῦν, διὰ τὰ σῦκα.—Σταυροῦλα Δημητρίου, Πεταλίδιον, ἀργυροῦν, διὰ τὰ σῦκα.—Δημ. Δημόπουλος, Ναύπλιον, χαλκοῦν, διὰ τὴν μαύρην σταφίδα.—Α. Π. Οἰκονομίδης, Κυπαρισσία, χαλκοῦν, διὰ τὴν μαύρην σταφίδα.—Ν. Φαρμάκης, Ναύπακτος, χαλκοῦν, διὰ τὴν μαύρην σταφίδα.—Φίλιππος Σαρμαρέλος, Ἀγυῖα, χαλκοῦν, διὰ τὰ μῆλα.—Εὐάγγ. Κρασσᾶς, Ληξούριον, χαλκοῦν, διὰ τοὺς πέποντας.—Δῆμος Γαυρίου, Ἄνδρος, χαλκοῦν, διὰ τὰ γυμνακάρια.—Ἀριστοτέλης Πέπας, Αἴγινα, χαλκοῦν, διὰ τὰ ἀμύγδαλα.—Γω. Ἀντωνόπουλος, Ἄρτα, χαλκοῦν, διὰ τὰ σῦκα.—Φιλοκλῆς Γεωργιάδης, Σκιάθος, χαλκοῦν, διὰ τὰ σῦκα.—Δῆμος Ἀνδρίων, Ἄνδρος, χαλκοῦν, διὰ τὰ σῦκα.—Δῆμος Αἰγίων, Αἴγιον, διὰ τὰ κυδώνια.

Ἐν ἰδιαιτέρῳ τμήματι συντάσσονται τοὺς ἐκθέτας κ.κ. Ἀνδρέαν Συγγρόν, Π. Λινδερμάτιν, Γω. Μακρυγιάννην καὶ Σωφρονιστήριον Κερκύρας, ἀποστέλλαντας ἕκαστον πλήρη συλλογὴν γεωργικῶν προϊόντων, τοῦτέστιν ὁ κ. Α. Συγγρὸς πλήρη συλλογὴν δημητριακῶν καρπῶν, μελισσοκομίας, καπνῶν, κτηνοτροφίας καὶ ὀσπρίων, ὁ κ. Π. Λινδερμάτιν κτηνοτροφικῶν προϊόντων καὶ ὀσπρίων, ὁ κ. Γ. Μακρυγιάννης ἀρίστους νωπὰς ὀπώρας, λαχανικὰ, ἀραβόσιτον καὶ σταφίδα, καὶ τὸ Σωφρονιστήριον Κερκύρας βολβοὺς, σιτηρὰ, ξηρὰς ὀπώρας καὶ γεώμηλα.

Καὶ τοὺς τέσσαρας ἀνωτέρω ἐκθέτας ἡ ἐπιτροπὴ κρίνει ἀξίους ἰδιαιτέρας μνείας καὶ ἀπονέμει ἑκάστῳ αὐτῶν χρυσοῦν μετᾱλλίον διὰ τὴν ἐπιμεμελημένην καλλιέργειαν τῶν κτημάτων αὐτῶν, ἥτις δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς παράδειγμα καὶ ἄμιλλα εἰς τοὺς περιοίκους, καὶ διὰ τὸν ζῆλον αὐτῶν πρὸς εἰσαγωγὴν νέων εἰδῶν καὶ βελτίωσιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑπαρχόντων. Εἰς τὸν κ. Μακρυγιάννην ἀπονέμει καὶ τὸ ἑκατοντάδραχμον ἑπαύλιον τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων διὰ τὰς καλλίστας αὐτοῦ νωπὰς ὀπώρας.

Θ. Χελδράιχ, Π. Σκουζές, Κ. Κασσαβέτης καὶ Α. Σαρακωμένος.

ΤΑΞΙΣ 13.

Ἑλληνοδίκαι ἀνθέων.

Α. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ, Θ. ΧΕΛΔΡΑΙΧ, Ν. ΧΑΩΡΟΣ

Ἀνακτορικὸς Κήπος, Ἀθῆναι, χρυσοῦν, διὰ τὴν συλλογὴν ἀνθέων καὶ φυτῶν.—Α. Συγγρὸς, Ἀθῆναι, ἀργυροῦν, διὰ τὴν συλλογὴν ἀνθέων καὶ φυτῶν.—Σ. Ψύχας, Ἀθῆναι, ἀργυροῦν, διὰ τὴν συλλογὴν ἀνθέων καὶ φυτῶν.—Χ. Κοκκινάκης, Κηφισσία, ἀργυροῦν, διὰ τὴν συλλογὴν ἀνθέων καὶ φυτῶν.—Π. Λαζάνης, Ἀθῆναι, χαλκοῦν⁽¹⁾, διὰ τὴν συλλογὴν ἀνθέων καὶ φυτῶν καὶ προσέτι διὰ συλλογὴν σπερμάτων ἀνθέων καὶ λαχάνων.—Σαλβ. Γουίδας, Κέρκυρα, ἔπαινον⁽²⁾, διὰ τὴν συλλογὴν βηγονίων.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΣΤ'.

Ἐδῶδιμα καὶ ἄλλαι καθημερινῆς ἀναλώσεως οὐσίαι φυτικαὶ ἢ ζωικαὶ κατεργασμένα.

Ἑλληνοδίκαι

Ε. ΛΑΜΨΑΣ, Π. ΛΙΝΔΕΡΜΑΤΙΕΡ, Γ. ΚΟΜΝΗΝΟΣ

ΤΑΞΙΣ 17.

Σπυριδων Μαχέδος, Κέρκυρα, χρυσοῦν⁽³⁾, δι' ἔλαιον.—Δ. Πέπας, Ἀμαρούσιον, ἀργυροῦν, δι' ἔλαιον.—Γ. Μηλιαρέσης, Ἀργοστόλιον, ἀργυροῦν, δι' ἔλαιον.—Α. Παπαδόπουλος, Λέρμη, ἀργυροῦν, δι' ἔλαιον.—Γωάννης Σταθόπουλος, Ἀθῆναι, ἀργυροῦν⁽⁴⁾, δι' ἑλαίας τεθησαυρισμένας ἐν ἑλαίῳ.—Ν. Γιαννίσης, Μέγαρο, ἀργυροῦν⁽⁵⁾, δι' ἑλαίας μαύρας ἀλατισμένας.—Βικτωρ Γζάν, Καλάμαι, χαλκοῦν, δι' ἑλαίας μαύρας ἀλα-

(1) Καὶ χρηματικὸν βραβεῖον δρ. 100 χορηγούσης τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων.

(2) Καὶ χρηματικὸν βραβεῖον δρ. 100 χορηγούσης τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων.

(3) χρηματικὸν βραβεῖον δρ. 1000 ἐκ προσφορᾶς τοῦ κ. Π. Σκουζέ.

(4) Καὶ χρηματικὸν βραβεῖον δρ. 500 ἐκ προσφορᾶς τοῦ κ. Γ. Μπαλῆ.

(5) Καὶ χρηματικὸν βραβεῖον δρ. 500 ἐκ προσφορᾶς τοῦ Γ. Μπαλῆ.

τισμένας.—Ν. Ἀθανασίου, Ἀθῆναι, χαλκοῦν, διὰ λαχανικά τεθησαυρισμένα ἐν ἀλατισμένῳ ὕδατι.—Α. Βιζέτης, Κέρκυρα, χαλκοῦν, διὰ χυλὸν τοματῶν.—Δῆμος Κυθηρίων, Κύθηρα, χαλκοῦν, δι' ἔλαιον.—Διον. Ῥάλλης, Κορώνη, χαλκοῦν, δι' ἔλαιον.—Διον. Ῥάλλης, Κορώνη, ἔπαινον, δι' ἐλαίας.—Α. Συγγρός, Ἀθῆναι, ἔπαινον, δι' ἐλαίας.—Χ. Ζλαπάνος, Ἀθῆναι, ἔπαινον, διὰ τομάτας τεθησαυρισμένας ἐν ἀλατισμένῳ ὕδατι.—Ι. Μοσχόχειλος, Θήρα, ἔπαινον, διὰ χυλὸν τοματῶν.—Ε. Λαβράκας, Ἀργοστόλιον, ἔπαινον, δι' ἔλαιον.—Σ. Δασάλης, Μεσολόγγιον, ἀργυροῦν, δι' ὠτόριχα.

ΤΑΞΙΣ 10.

Ἑλληνοδίκαι οἴνου ῥητινίτην

Κ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΑΝΤΩΝΑΚΗΣ, Θ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ,
Κ. ΦΑΤΟΥΡΑΣ, Π. ΒΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ν. Γιαννίτσης, Μέγαρα, χαλκοῦν⁽¹⁾, δι' οἶνον ῥητινίτην λευκόν.—Ἀδελφοὶ Μπανίκα, Ἀθῆναι, χαλκοῦν⁽²⁾, δι' οἶνον ῥητινίτην λευκόν.—Παῦλος Παυλινέρης, Αἴγινα, χαλκοῦν, δι' οἶνον ῥητινίτην λευκόν.—Ἰωάννης Θεοφιλόπουλος, Καστανιά, χαλκοῦν, δι' οἶνον ῥητινίτην ἐρυθρόν.—Ἰωάννης Μακρυγιάννης, Πάτραι, χαλκοῦν, δι' οἶνον ῥητινίτην μέλανα.—Νικόλαος Παπασωτηρίου, Σάλαμις, χαλκοῦν, δι' οἶνον λευκόν.—Εὐρυπίδης Χοιδᾶς, Ἀθῆναι, ἔπαινον, δι' οἶνον ῥητινίτην λευκόν.—Σταῦρος Νικολάου, Κόρινθος, ἔπαινον, δι' οἶνον ῥητινίτην ἐρυθρόν.

Ἑλληνοδίκαι πνευματώδων ποτῶν

Γ. ΣΟΛΩΝ, Κ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Μ. Παλμοῦτσος, Σῦρος, χρυσοῦν, δι' ἅπαντα τὰ πνευματώδη ποτὰ τοῦ.—Ἀνδρέας Καμπᾶς, ἀργυροῦν, διὰ ρούμιον.—Α. Καραβίας, Ἀθῆναι, ἀργυροῦν, διὰ ρούμιον.—Γεώργιος Μαρα-

(1) Καὶ χρηματικὸν βραβεῖον δρ. 200 ἐκ προσφοράς τοῦ κ. Ι. Μπαλῆ.

(2) Καὶ χρηματικὸν βραβεῖον δρ. 100 χορηγούσης τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων.

βελάκης, ἀργυροῦν, διὰ μαστίχαν.—Δημοσθένης Πουρῆς, Πειραιεύς, διὰ μαστίχαν.—Ἀδελφοὶ Γιαννουλάκη, Σῦρος, ἀργυροῦν, διὰ μαστίχαν.—Δ. Σταμουλάκης, Τύρναβος, ἀργυροῦν, δι' οὔζον.—Ἀδελφοὶ Ζωγόπουλοι, Πάτραι, χαλκοῦν, διὰ μαστίχαν.—Χ. Παπαγεωργίου καὶ Σα. Κέρκυρα, χαλκοῦν, διὰ μαστίχαν.—Γ. Κολοκούρης, Σῦρος, χαλκοῦν, δι' ἅπαντα τὰ πνευματώδη ποτὰ τοῦ.—Ζήσης Κατσάρος, Τύρναβος, χαλκοῦν, δι' οὔζον.—Ν. Κατσάρος, Τύρναβος, χαλκοῦν, δι' οὔζον.—Α. Γιαμαλάκης, Σῦρος, ἔπαινον, διὰ μαστίχαν.—Γάκωβος Κολάκης, Πειραιεύς, ἔπαινον, διὰ μαστίχαν.—Ν. Βαρδῆς, Νάξος, ἔπαινον, διὰ κιτρόρρακον.—Ἀδελφοὶ Μπαρμπάρσου, Πειραιεύς, ἔπαινον, διὰ μαστίχαν.—Ν. Πετρόπουλος, Μεσολόγγιον, ἔπαινον, διὰ μαστίχαν.—Ν. Καμίτης, Σπάρτη, ἔπαινον, διὰ μαστίχαν.—Γ. Καλλικούνης, Καλάμαι, ἔπαινον, διὰ μαστίχαν.—Ἀδελφοὶ Καρώνη, Ναύπλιον, διὰ μαστίχαν.—Ἰωάννης Καλπερῆς, Σῦρος, ἔπαινον, δι' ἅπαντα τὰ πνευματώδη ποτὰ τοῦ.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Ζ΄.

Ἐφοτεχνία.

ΤΑΞΙΣ 10.

Ἑλληνοδίκαι

Α. ΜΥΝΤΕΡ καὶ ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΚΑΝΑΒΑΤΣΟΓΛΟΥΣ

Π. Λινδερμάιερ, Ἀθῆναι, ἀργυροῦν⁽¹⁾, δι' ὄρνιθας ξένης ἀρίστ. γεν. πολυτόκους Padua doré.—Περικλῆς Καζαντζῆς, χαλκοῦν⁽²⁾, δι' ἵππον γεννηθέντα ἐν Ἑλλάδι.—Ἀλφρέδος Καναβατσόγλους, Ἀθῆναι, χαλκοῦν⁽³⁾, διὰ τὸν κῶνα γενεᾶς Soler.—Π. Λινδερμάιερ, Ἀθῆναι, χαλκοῦν⁽⁴⁾, διὰ κονίλους.—Α. Συγγρός, Ἀθῆναι, χαλκοῦν⁽⁵⁾, διὰ πετεινοὺς ἐγχωρίας γενεᾶς.—Π. Λινδερμάιερ, Ἀθῆναι, χαλκοῦν⁽⁶⁾, διὰ νήσσας ξένης ἀρίστης γενεᾶς ἐγκλιματισθείσας.—Π. Λινδερμάιερ, Ἀθῆ-

(1) Καὶ χρηματικὸν βραβεῖον δρ. 20 χορηγούσης τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων. (2) δρ. 200 ὁμοίως. (3) δρ. 50 ὁμοίως. (4) δρ. 15 ὁμοίως. (5) δρ. 20 ὁμοίως. (6) δρ. 20 ὁμοίως.

ναι, χαλκοῦν⁽¹⁾, διὰ ῥωμαϊκὰς κυανοφαίους περιστεράς.—Π. Λινδερχάιερ, 'Αθῆναι, χαλκοῦν⁽²⁾, διὰ περιστεράς καπουτζίνας ἐγχωρίας γενεᾶς.—Εὐριπίδης Χοῖδᾶς, ἔπαινον⁽³⁾, διὰ τὸ θῆλυ πρόβατον.—Δημήτριος Παπανικολάου, 'Αθῆναι, ἔπαινον⁽⁴⁾, διὰ κριόν.—Γεώργιος Παναγόπουλος, 'Αθῆναι, ἔπαινον⁽⁵⁾, διὰ τὸν κύνα γενεᾶς Torri Bulldog.—Δ. Παπανικολάου, 'Αθῆναι, ἔπαινον⁽⁶⁾, διὰ κονίλους.—Δ. Παπανικολάου, 'Αθῆναι, ἔπαινον⁽⁷⁾, διὰ πετεινοὺς ξένης ἀρίστης γενεᾶς ἐγκλιματισθέντας.—Π. Λινδερχάιερ, 'Αθῆναι, ἔπαινον⁽⁸⁾, διὰ πετεινοὺς ξένης ἀρίστης γενεᾶς ἐγκλιματισθέντας.—Παντελῆς Ροδόπουλος, 'Αθῆναι, ἔπαινον⁽⁹⁾, δι' ὄρνιθα ξένης ἀρίστης γενεᾶς πολύσαρκον.—Εὐριπίδης Χοῖδᾶς, 'Αθῆναι, ἔπαινον⁽¹⁰⁾, δι' ὄρνιθας ἐγχωρίας γενεᾶς.—Δημήτριος Παπανικολάου, 'Αθῆναι, ἔπαινον⁽¹¹⁾, διὰ κᾶπωνας εὐσαρκότερους.—Α. Συγγρός, 'Αθῆναι, ἔπαινον⁽¹²⁾, διὰ φασιανούς.—Δημήτριος Παπανικολάου, 'Αθῆναι, ἔπαινον⁽¹³⁾, δι' ἄρρενας ἰνδιάνους εὐσαρκότερους.—Δημήτριος Παπανικολάου, 'Αθῆναι, ἔπαινον⁽¹⁴⁾, δι' ἄρρενας ἰνδιάνους εὐσαρκότερους.—Π. Λινδερχάιερ, 'Αθῆναι, ἔπαινον⁽¹⁵⁾, διὰ χῆνας ἐγχωρίας γενεᾶς.—Π. Λινδερχάιερ, 'Αθῆναι, ἔπαινον⁽¹⁶⁾, διὰ νήσας, ἀρίστης γενεᾶς ἐγκλιματισθείσας.—Π. Λινδερχάιερ, 'Αθῆναι, ἔπαινον⁽¹⁷⁾, διὰ περιστεράς οὐγγρικὰς λευκὰς ἐγκλιματισθείσας.—Π. Λινδερχάιερ, 'Αθῆναι, ἔπαινον⁽¹⁸⁾, διὰ μελανοκεφάλους ἐγχωρίους περιστεράς.

Περὶ τῶν ἀγελάδων καὶ ταύρων οἱ Ἑλλανοδίται κ. κ. Α. Μύντερ καὶ Χ. Καναδοτσόγλους διεφώνησαν. Καὶ ὁ μὲν κ. Μύντερ ἐν τῇ ἐκθέσει ἀποφαίνεται οὕτως: «ὡς πρὸς τοὺς ταύρους δὲ καὶ τὰς γαλακτοφόρους ἀγελάδας τοῦ Α' τμήματος ἡ γνώμη μου εἶναι ἡ ἐξῆς:

α 1. Διὰ τὸν ταύρον τοῦ κ. Χρυσάκη ἐλβετικῆς γενεᾶς

ἠγεννηθέντα ἐν Ἑλλάδι πρῶτον βραβεῖον χρηματικὸν 200 δραχμῶν καὶ βραβεῖον χρυσοῦν. Διότι οὗτος, καθὼ νεώτερος καὶ σχήματος καλῆτερου, ἢ ὁ ταῦρος τῆς Γλυκόβρουσις, εἶναι καὶ καλῆτερος ἐπιθήτορ.

α 2. Διὰ τὴν γαλακτοφόρον ἀγελάδα Κοκκίνην τοῦ κ. Χρυσάκη, γεννηθεῖσαν ἐν Ἑλλάδι, πρῶτον βραβεῖον χρηματικὸν 200 δραχμῶν καὶ βραβεῖον χρυσοῦν. Διότι αὕτη εἶναι ὑπερτέρα τῆς ἀγελάδος Ἑλένης τῆς Γλυκόβρουσις, δίδουσα 16 ὀγκάδας γάλακτος καθ' ἑκάστην, ἐνῶ ἡ ἑτέρα Ἑλένη, 12 μόνον. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι τὸ γάλα τῆς ἀγελάδος Ἑλένης ἐμπεριέχει περισσότερα συστατικὰ βουτύρου, 8—10 τοῖς 100 κατὰ τὴν κρίσιν μου, ἀλλὰ καὶ τοῦτο καλύπτεται ὑπὸ τῆς ἀγελάδος Κοκκίνης διὰ τοῦ περισσοτέρου ὑπ' αὐτῆς παρεχομένου γάλακτος, οὕτως ὥστε ἡ Κοκκίνη δίδει καθ' ἑκάστην ἀνώτερον ποσὸν γάλακτος καὶ βουτύρου. Φρονῶ ὁμῶς, ὅτι εἶναι δίκαιον καὶ καλὸν νὰ δοθῇ καὶ διὰ τὴν ἀγελάδα Ἑλένην τῆς Γλυκόβρουσις βραβεῖον ἀργυροῦν, διὰ δὲ τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ βουστασίου τῆς Γλυκόβρουσις βραβεῖον ἀργυροῦν, διὰ δὲ τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ βουστασίου τῆς Γλυκόβρουσις βραβεῖον χρυσοῦν».

Ὁ δὲ κ. Καναδοτσόγλους ὡς ἀκολούθως:

α Τινὲς δὲ τῶν λόγων, αἵτινες μὲ πείθουσιν, ὅπως προτιμήσω τὰς ἀγελάδας καὶ τὸν ταύρον τοῦ Γαλακτοκομείου Γλυκόβρουσις, εἰσὶν οἱ ἐξῆς:

α 1. Ὁ γενικὸς σχηματισμὸς τῶν ἀγελάδων Ἑλένης καὶ Χιόνας τοῦ Γαλακτοκομείου Γλυκόβρουσις, δείκνυει ὅτι ἀνῆκουσιν εἰς γενεὰν σταθεράν, πρὸ χρόνων ἐγκλιματισθεῖσαν ἐν Ἑλλάδι, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς βασιλείας Ἀμαλίας, ἥτις ἐπομένως δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐγχωρία. Αἱ γαλακτοφόραι αὐταὶ ἀγελάδες εἰσὶ καλλίσται, διότι καὶ οἱ μαστοὶ τῶν εἶναι καλῶς ἀνεπτυγμένοι καθὼς καὶ αἱ φλέβες τῆς κοιλίας καὶ τοῦ περιναίου, τὰ δὲ ἑτέρα αὐτῶν συστήματα, ἥτοι τὸ πεπτικόν, τὸ ἀναπνευστικόν, τὸ δέρμα, αἱ τρίχες, τὰ κέρατα, ἡ φυσιο-

(1) δρ. 15 ὁμοίως. (2) δρ. 12 ὁμοίως. (3) δρ. 50 ὁμοίως. (4) δρ. 25 ὁμοίως. (5) δρ. 25 ὁμοίως. (6) δρ. 10 ὁμοίως. (7) δρ. 30 ὁμοίως. (8) δρ. 20 ὁμοίως. (9) δρ. 10 ὁμοίως. (10) δρ. 20 ὁμοίως. (11) Καὶ χρηματικὸν βραβεῖον δρ. 30 χορηγούτης τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων. (12) δρ. 40 ὁμοίως. (13) δρ. 20 ὁμοίως. (14) δρ. 10 ὁμοίως. (15) δρ. 20 ὁμοίως. (16) δρ. 15 ὁμοίως. (17) δρ. 10 ὁμοίως. (18) δρ. 8 ὁμοίως.

γνωμία, ἡ κρίσις, καὶ ὁ χαρακτήρ δεικνύουσι προτερήματα καλῆς γαλακτοφόρου ἀγελάδος.

α2. Ἡ ποσότης τοῦ γάλακτος, ἣν ἀμφότεραι σταθερῶς καθ' ἡμέραν δίδουσιν, ἦτοι 12 ὀκάδας. Ἡ ποσότης αὕτη εἶναι ἡμὲν ἐλάσσων κατὰ 4 ὀκάδας τῆς δοθείσης παρὰ τῆς Κοκκίνης τοῦ βουστασίου Χρυσάκη, ἀλλ' ὡς ἡ γαλακτομέτρησις ἠδείξεν, ὅτι εἶναι κατὰ μείζονα λόγον πλουσιώτερον εἰς μικρότερον δηλαδή ὄγκον πολὺ θρεπτικώτερον.

» Ἡ ἀγέλας Κοκκίνη τοῦ βουστασίου Χρυσάκη ἔδωκε 16 ὀκάδας πτωχοῦ γάλακτος, ἐνεκα τῆς εἰς αὐτὴν δοθείσης κατὰ πέντε ἡμέρας ἐκείνας τεχνικῆς τροφῆς. Ἡ ἀγέλας μετεφέρθη ἐγγυος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀπαιτεῖται δὲ ἀρκετὸς χρόνος καὶ οὐ σμικραὶ γνώσεις ζωοτεχνικαί, ὅπως ἐκ ταύτης παραχθῇ γενεὰ σταθερά, ἥτις νὰ δύναται νὰ ἐξισωθῇ πρὸς τὴν σημερινὴν τοῦ Γαλακτοκομείου Γλυκόβρυσις.

α3. Ὁ σκοπὸς τοῦ Γαλακτοκομείου Γλυκόβρυσις, ἡ ἡμερησία καὶ ἐτησία παραγωγή του, τὰ ἐν γένει ζῶά του, ἡ παρὰ τοῦ ἰδίου Γαλακτοκομείου παραγωγή τῆς τροφῆς των, τὸ τυροποιεῖόν του, ἔτι δὲ ἡ σπουδαιότερα τῶν ὑπηρεσιῶν πρὸς τὸ Κράτος, διὰ τῆς παροχῆς μεγάλου ἀριθμοῦ μόσχων πρὸς παραγωγὴν δαμαλίδος ὕλης.

« Ὡς πρὸς τὸν ταῦρον προτιμῶ ἐπίσης τὸν Νταβέλην τοῦ γαλακτοκομείου Γλυκόβρυσις καὶ οὐχὶ τοῦ βουστασίου Ἰωάννου Χρυσάκη, διότι, καίτοι ἀνήκουσιν ἀμφότεροι εἰς τὴν αὐτὴν Ἑλβετικὴν γενεάν, ὁ σχηματισμὸς τοῦ ταύρου τοῦ βουστασίου Χρυσάκη δὲν ἐπιτρέπει τὰς ἀναβάσεις, διότι ὡς κοινῶς ἐδῶ λέγουσιν εἶναι βαρὺς. ἔχει δηλαδή τὴν κεφαλὴν, τὸν τράχηλον καὶ τὰς ὠμοπλάτας ὀγκώδεις, τὰ δὲ σκέλη λεπτά· ἐνῷ ὁ τοῦ γαλακτοκομείου Γλυκόβρυσις, ἡ πρώτη αὐτοῦ ὄψις ὡς καὶ ἡ ἰδιαίτερα ἐκάστου τῶν μερῶν αὐτοῦ ἐξέτασις δεικνύει τὸ κατάλληλον καὶ ἐπιτήδειον τοῦ προορισμοῦ του.

» Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λοιπὸν ἐκτεθέντας λόγους, προτείνω τὴν ἀπονολογὴν πρώτου χρηματικοῦ βραβείου μετὰ χρυσοῦ εἰς οἶκον.

» δῆποτε ἐκ τῶν μνημονευομένων δύο ἀγελάδων τοῦ γαλακτοκομείου, πλὴν τοῦ χρηματικοῦ βραβείου, καὶ χρυσοῦν».

ΤΑΞΙΣ ΒΙ.

Ἑλληνοδίκαι.

ΕΥΣΤ. ΛΑΜΨΑΣ, Π. ΑΙΝΔΕΡΜΑΙΕΡ καὶ Ι. ΚΟΜΝΗΝΟΣ

Δῆμος Σπαλάθρων, Ἀργαλαστή, χρυσοῦν⁽¹⁾, διὰ βούτυρον. — Γλυκόβρυσις, Ἀθῆναι, χρυσοῦν⁽²⁾, διὰ τυρόν (ἀπομύμησις τυροῦ Ὀλλανδίας), Χρῆστος Σακκάς, Καρπενήσιον, ἀργυροῦν, διὰ βούτυρον. — Σπυρίδων Ἀραβαντινός, Ληξούριον, ἀργυροῦν⁽³⁾, διὰ τυρόν. — Ν. Πατσιόπουλος, Ναύπλιον, ἀργυροῦν⁽⁴⁾, διὰ τυρόν. — Π. Αἰνδερμάιερ, Ἀθῆναι, ἀργυροῦν⁽⁵⁾, διὰ τυρόν. — Δῆμος Καστανάδας, Κεραμίδιον, ἀργυροῦν, διὰ τρίχας αἰγός. — Δ. Παπανικολόπουλος, Καλάβρυτα, χαλκοῦν, διὰ βούτυρον. — Δῆμος Κυθηρίων, Κύθηρα, χαλκοῦν, διὰ τυρόν. — Δῆμος Τιθωρέας, Βαλέτσα, χαλκοῦν, διὰ τυρόν. — Ε. Ρίκος, Ληξούριον, χαλκοῦν, διὰ τυρόν. — Ε. Κοντούλης, Γαλαξείδιον, ἔπαινον, διὰ βούτυρον. — Μονὴ Τουρλιανῆς, Μύκονος, ἔπαινον, διὰ τυρόν. — Δ. Γ. Παπαδόπουλος, Βόλκον, ἔπαινον, διὰ δέρμα ἀπεξηραμμένον καὶ ἀκατέργαστον λυγκός. — Δ. Οἰκονομόπουλος, Ναύπλιον, ἔπαινον, διὰ δέρμα ἀπεξηραμμένον καὶ ἀκατέργαστον προβάτου.

Σημειωτέον, ὅτι ἐν τῇ ἐπὶ τῶν τυρῶν καὶ ὄξων κρίσει ἡμῶν δὲν ἔλαβε μέρος ὁ συνελλανοδικὸς κ. Αἰνδερμάιερ, καθότι εἶχεν ἐκθῆσαι ἐκ τῶν δύο τούτων ἀντικειμένων. Ἐπομένως αἱ ἐπ' αὐτῶν γνωματεύσεις ὑπεγράφησαν μόνον ὑπὸ τῶν λοιπῶν δύο συνελλανοδικῶν.

Ἐπειδὴ δὲ αἱ ἐπὶ τῶν ἀπλύτων ἐρίων γνωμαί ἡμῶν ἦσαν διάφοροι, διὰ τοῦτο ἀπεφασίσαμεν νὰ μὴ ἀποφανθῶμεν ἐπὶ τούτων, ἀφίνοντες τὸ ζήτημα νὰ λυθῇ ὑπὸ εἰδικωτέρων κριτῶν.

Π. Αἰνδερμάιερ, Ε. Λάμψας, Ι. Κομνηνός.

(¹) Δρ. 500 ὁμοίως ἐκ προσφορᾶς τῆς κ. Πολυμνίας Σκαρμαγκᾶ. (²) Δρ. 500 ὁμοίως τῆς αὐτῆς. (³) Δρ. 200 ἐκ προσφορᾶς τοῦ κ. Π. Συλελῆ. (⁴) Δρ. 200 ἐκ προσφορᾶς τοῦ αὐτοῦ. (⁵) Δρ. 200 ἐκ προσφορᾶς τοῦ αὐτοῦ.

ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΩΝ ΠΡΩΙΜΩΝ ΛΑΧΑΝΙΚΩΝ ΕΝ ΣΥΡΩΙ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ (*)

ὑπὸ Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Καθηγητοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Τριανταφυλλίδειου Γεωργικοῦ Σχολείου.

Ἡ καλλιέργεια τῶν πρωίμων λαχανικῶν ἀποτελεῖ τὴν βᾶσιν τῆς εὐημερίας τῶν γεωργικῶν κατοίκων τοῦ δήμου τῆς Ἀνω Σύρου, οἵτινες, ἀρχαῖοι κάτοικοι τῆς νήσου ὄντες, εἶνε καὶ οἱ ιδιοκτῆται πασῶν σχεδὸν τῶν γεωργικῶν γαιῶν αὐτῆς.

Ἀκριβεῖς πληροφορίες περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐκ τοῦ λιμένος Σύρου διὰ τὰς ἀγορὰς Κωνσταντινουπόλεως, Ὁδησσοῦ, Σμύρνης, Ἀθηνῶν κλπ. ἐξαγομένων πρωίμων λαχανικῶν ἐλλείπουσι, κατὰ πιθανοὺς ὅμως ὑπολογισμοὺς αὕτη φθάνει ἕως τὰ δύο ἑκατομμύρια δραχμῶν. Εἰς ταῦτα προσθετέον καὶ τὴν μεγάλην ποσότητα τῆς ἐπὶ τόπου καταναλώσεως.

Ἡ μεγάλη αὕτη παραγωγὴ εἶνε τόσον μᾶλλον λόγου ἀξία, καθ' ὅσον, βλέπων τις τὴν βραχώδη καὶ λεπτόγειον ταύτην νήσον, ἐφ' ἧς σπανίως ὁ ὀφθαλμὸς ἀναπαύεται εἰς πράσινον φύλλωμα, καὶ ἧς παροιμιώδης ἐγένετο ἡ ξηρότης καὶ τὸ ἄγονον, ὥστε καὶ τοῦ χλευαστικοῦ προσωνύμου—Σύρα-βεῖρα ν' ἀξιωθῇ, ἥκιστα ἤθελε πιστεύσει ὅτι εἰς τὸ βέθος τῶν στενῶν κοιλάδων καὶ ρευμάτων τῆς ἡδύνατο νὰ κρύπτη τοιοῦτον πλοῦτον.

Ἐν τούτοις, ἐὰν ἐπιτραπῇ ἡμῖν παρέμβασίς τις, ἀναζητοῦντες τὴν ἱστορίαν τῆς παραγωγῆς τῆς νήσου ἐν τῇ νυκτὶ τῶν χρόνων, εὐρίσκομεν ὅτι ἡ Σύρος ἦτο ἄλλοτε πολὺ μᾶλλον πλουσία καὶ γόνιμος. Ὁ Ὅμηρος ἐν Ὀδυσ. Ο, στ. 405 ἀναφέρει, ὅτι ἡ νῆσος ἦν:

Οὔτε περιπληθὴς λίην τόσον, ἀλλ' ἀγαθὴ μὲν,
εὐβοτὰς, εὐμηλὸς, οἶνοπληθὴς, πολὺπῆρος,
πεῖνη δ' οὐδ' ἥποτε Δῆμον εἰσέρχεται....

(*) Εἰς ἕκαστον τῶν διευθυντῶν, ὑποδιευθυντῶν καὶ καθηγητῶν τῶν δύο γεωργικῶν σχολείων ἀνετέθη ἡ σύνταξις τοιοῦτων ἐκθέσεων, ἃς θὰ δημοσιεύσωμεν ἐν τῇ Ἀ' Ἑλληνικῇ Γεωργίᾳ.

ἐπιβεβαιούσι δὲ τοὺς στίχους τοῦ ῥαψωδοῦ τὰ πολλὰ ἀνὰ τὴν νῆσον λείψανα ὑδραγωγείων, ἐλαιοτριβείων, (παρὰ τὸ Γῦρι καὶ Κοῦρὸν) καὶ ληνῶν οὓς ἀνεῦρον ἐπὶ τοῦ παρὰ τὸ χωρίον Κῖνι ὄρους Χρυσοβοῦρι, πρὸς δὲ καὶ τὰ ἀρχαῖα νομίσματα τῆς νήσου, φέροντα πάντα σύμβολα γεωργικά.

Ἡ εὐφορία αὕτη φαίνεται ὅτι διατηρήθη ἐν μέρει μέχρι τοῦ παρελθόντος ἔτι αἰῶνος. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ Νέου Ἀναχάρσιδος ὁμιλεῖ εὐφρόνως περὶ τῆς εὐχάρτου Σύρου. Ὁ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΗ' αἰῶνος περιηγηθεὶς τὴν νῆσον γάλλος βοτανικός Tournefort (Relation d'un voyage au Levant) ἀνεῦρε πολλὰ ἔτι σωζόμενα παμμέγιστα δένδρα καὶ βεβαιοὶ τὴν ὑπαρξιν ἄλλοτε ἐκτεταμένων δασῶν ἐπὶ τῆς νήσου. Ὁ δὲ Abbé Della Rocca (Traité complet sur les abeilles), ὅστις ἐπὶ μακρὸν διέμεινεν ἐν Σύρῳ λήγοντος τοῦ ΙΗ' αἰῶνος, δίδει ἀξιολόγους πληροφορίες περὶ τῶν προϊόντων τῆς νήσου· οὕτω ἀναφέρει, ὅτι ὁ ἐν τῇ νήσῳ παραγόμενος σῖτος ἐξήρκει εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς, ἡ κριθὴ καὶ ὁ τυρὸς τῆς Σύρου διεκρίνοντο διὰ τὴν καλλίστην ποιότητα, ἀφθόνος δὲ παρήγετο οἶνος, ἐλαῖαι καὶ σῦκα, εἰς μέρη δὲ τινὰ ἐκαλλιεργεῖτο καὶ ὁ κρόκος. — Τὸ ἔδαφος τῆς Σύρου εἶδε γονιμώτατον εἰς παραγωγὴν ὁσπρίων, λέγει πού ὁ Abbé Della Rocca, ἡ νῆσος δ' αὕτη παρήγεν ἄλλοτε ἀπίστευτον ποσότητα αὐτῶν. — Τοῦτο καταφαίνεται καὶ ἐκ τινῶν περισωθέντων καταστίχων ἀρχαίων παντοπωλῶν, ἃτινα ἀναφέρουσι καὶ τὴν πρωίμων αὐτῆς παραγωγὴν (*). Καὶ περὶ τῆς ὑπάρξεως δὲ δασῶν μαρτυρεῖ ὁ Abbé Della Rocca ἀναφέρων ῥητῶς, ὅτι οἱ Τοῦρκοι καὶ Ἑνετοὶ ἐναλλάξ, συμπληροῦντες τὰς προτέρας δηλώσεις, κατέστρεψαν τὰ ἀπέναντι τῆς Δήλου δάση τῆς Σύρου.

Ἀλλὰ καὶ τὰ σωζόμενα ὀνόματα διαφόρων τοποθεσιῶν, λ. χ. Καταφυὰ, Λειβάδια, Κλημάτα, Ἀμπέλα, Λεῶνας, Ἀγριελίαις κτλ. μαρτυροῦσι περὶ τῆς ποτὲ γονιμότητος.

Ἐκ τῆς πλουσίας ἐκείνης φυτικῆς βλαστήσεως δὲν ἀπομέ-

(*) Ἴδε καὶ Τιμολ. Ἀμπελά. Ἱστορία τῆς νήσου Σύρου.

νουςιν ἤδη ἢ μεμονωμένοι τινὲς καὶ καχεκτικοὶ ἄρκευθοι, κερατέαι, κλπ. Αἱ ἐπανειλημμένοι δηώσεις καὶ λεηλασίαι τῶν πειρατῶν καὶ τῶν ἐκείστοτε ἀμφισβητούντων τὴν κυριαρχίαν τῆς νήσου λαὼν ἐξηφάνισαν τὰ δάση, ἢ μετανάστευσις δὲ πολλῶν κατοίκων συνεπλήρωσε τὸ ἔργον. Καὶ μετ' ὀλίγον τὰ βουνὰ ἀπεφαλακρώθησαν, αἱ πηγαὶ ἐστείρευσαν, αἱ δὲ γαῖαι μένουσαι ἀκαλλιέργητοι, παρυσύρθησαν ὑπὸ τῶν ὑδάτων. Σήμερον αἶτος δὲν παράγεται πλέον καὶ ἡ κριθὴ εἶνε ἡ βόσις τῆς τροφῆς τῶν Συρίων ἀγροτῶν, οἱ ἀραιοὶ δὲ ἀμπελῶνες καὶ αἱ κατεσπαρμένοι ἐλαταὶ δίδουσι μόνον πρὸς βρώσιν καρπούς. Ἐλαττωθέντος τοῦ γονίμου ἐδάφους, τὰ προϊόντα ταῦτα ἔχασαν τὴν φυσικὴν αὐτῶν θέσιν καὶ βαθμηδὸν ἐγκατελείφθησαν, μὴ δυνάμενα νὰ συναγωνισθῶσιν εἰς τὸ ἀπομένον σπένδιον ἕδαφος τῶν κοιλάδων πρὸς καλλιέργειαν μᾶλλον ἐπικερδῆ, τὴν τῶν κηπουρικῶν εἰδῶν, βοηθουμένην ὑπὸ τοῦ κλίματος εἰς παραγωγὴν πρωίμων προϊόντων καὶ ὑπὸ τῆς ὁσημέραι αὐξούσης καταναλώσεως τῆς γείτονος πόλεως.

Ἐπανερχόμενοι ἤδη εἰς τὴν καλλιέργειαν ταύτην ἐνδιαφέρει λίαν νὰ ἐξετάσωμεν τὰ αἷτια καὶ τοὺς παράγοντας, εἰς οὓς ὀφείλεται ἡ μεγάλη καὶ προϊούσα ἐπίδοσις ἣν ἔλαβε σήμερον.

Ἡ παραγωγὴ τῶν πρωίμων ἀποδοτέα κυρίως εἰς φυσικὰς ιδιότητας, τὴν γεωγραφικὴν θέσιν καὶ τὸν σχηματισμὸν τῆς νήσου, τὸ κλίμα, τὸ ἔδαφος, τὰ ὕδατα αὐτῆς, κτλ. συνδυαζόμενας πρὸς τὴν μεγάλην φιλεργίαν καὶ τὸ φιλοπρόοδον καὶ παρατηρητικὸν πνεῦμα τῶν γεωργῶν τῆς νήσου, οἵτινες διὰ τῆς πείρας καὶ τῆς παρατηρήσεως ἐφθασαν καὶ εἰς τὴν κατανόησιν καὶ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν γεωργικῶν τινῶν ἀληθειῶν, ὧν ἡ διάδοσις ὕστερὲ ἀκόμη ἀλλαγῆς τῆς Ἑλλάδος. Ἡ μεγάλη δὲ ἀνάπτυξις τῆς καλλιέργειας ταύτης ὀφείλεται ἰδίως εἰς τὰ μεγάλᾳ κέρδη, αἷτια ἀποφέρει καὶ τὴν εὐκόλον ἐκροτὴν τῶν προϊόντων, ὡς ἐκ τῆς γειτνιασεως πόλεων μεγάλων καὶ πλουσιῶν καὶ τῆς ἀφθονίας τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας.

Τὸ κλίμα τῆς νήσου, κειμένης εἰς 37°, 20 πλάτος, εἶνε εὐκραίστατον, ὁ χειμὼν γλυκύτατος, ἡ χιὼν σπανιώτατα στε-

φανώνει τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων, ἡ δὲ περίξ θάλασσα χλιαίνει τὴν παγερὰν πνοήν τοῦ βορρᾶ· τὸ θερμόμετρον σπανίως καταβαίνει 0°. Ὑπὸ τὸν πάντοτε σχεδὸν γαλήνιον οὐρανὸν τῆς Σύρου φύονται καὶ καρποφοροῦσιν οἱ φοῖνικες. Τοῦ θέρους τὰ καύματα μετριάξουσιν οἱ ἐτησίαι. Εἰς τὴν καλλιέργειαν βλαπτικοὶ ἀποβαίνουσι μόνον οἱ ἐνίοτε πνέοντες σφοδροὶ βόρειοι, νότιοι, καὶ νοτιοδυτικοὶ ἄνεμοι.

Ἄλλ' ὁ σχηματισμὸς τοῦ ἐδάφους μετριάζει πολὺ τὴν κακὴν ἐπίδρασιν αὐτῶν, καὶ πολλαπλασιάζει τὰ ἐκ τοῦ κλίματος προτερήματα. Ἡ νήσος σύγκειται ἐκ βουνῶν καὶ λοφοσειρῶν ποῦ μὲν παραλλήλων ἀλλήλαις, ποῦ δὲ συμπλεκομένων εἰς ἀνάγλυφον δικτυωτόν. Αἱ οὕτω δὲ σχηματιζόμεναι μικραὶ καὶ λίθες προφυλάσσονται ἀπὸ τῆς ὀρυγῆς τῶν σφοδρῶν ἀνέμων. Αἱ πλεῖσται, ἂν οὐχὶ πᾶσαι, τῶν καλλιεργησίμων γαιῶν κεῖνται εἰς τὰ νότια παράλια τῆς νήσου παρὰ τὴν θάλασσαν ἐνῷ τὸ βόρειον, τὸ μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἀνέμων προσβαλλόμενον, εἶνε παντελῶς σχεδὸν ἔρημον καὶ ἄφωνον. Τὰ κυριώτερα κέντρα τῆς καλλιεργείας εἶνε ἡ Βάρη, ὁ Γαλεισᾶς, τὸ Κίρι, ἡ Della gracia κτλ, ἅπαντα πρὸς τὸ νότιον τῆς νήσου.

Ἐνεκα τῶν μεγάλων γεωλογικῶν ἀνατροπῶν ἃς ὑπέστησαν αἱ νῆσοι τοῦ Ἀρχιπελάγους τὸ ἔδαφος τῆς Σύρου εἶνε ποικίλον εἰς ὄρυκτὰ καὶ γεωλογικὰς διαστρώσεις, διὰ τοῦτο δὲ καὶ αἱ εἰς τὸ βάθος τῶν κοιλάδων καὶ ρευμάτων ἀποτεθεῖσαι γαῖαι, ἀποτελούμεναι ἐκ μίγματος ἀσβεστολίθου, πυρίτου καὶ διαφόρων ἄλλων ἡφαιστειογενῶν ὄρυκτῶν, περιέχουσιν πάντα τὰ εἰς τὴν βλάστησιν ἀναγκαιῶντα στοιχεῖα, εἶνε ἐλαφραὶ καὶ δροσεραὶ καὶ ἐπομένως λίαν εὐφοροὶ, ἐνῷ αἱ ἐπὶ τῶν κλιτύων τῶν λόφων καὶ μάλιστα τῶν τιτανωδῶν γαῖαι μόνον σχεδὸν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς κριθῆς εἶνε πρόσφοροι.

Τὰ ὕδατα τῆς νήσου εἶνε καλλίστης ποιότητος εὐποτα καὶ ἐλαφρὰ, ὅπερ δὲν εἶνε ὅλως ἀδύνατον προκειμένου περὶ τῆς καλλιεργείας τῶν ὀσπρίων. Στερεῖται ὁμῶς πηγαίων ὑδάτων ἡ νήσος, αὐτοὶ δὲ οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως κάμνουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ χρῆσιν ὀμβρίου ὕδατος πρὸς πόσιν, αἱ ὀλίγαι δ' ὑπάρ-

χουσαι πηγαὶ ὀλίγιστον παρέχουσιν ὕδωρ. Πόσον σπάνιον καὶ πολύτιμον εἶνε τὸ ὕδωρ ἐνταῦθα μαρτυρεῖ καὶ ἡ ἀκόλουθος ἐπιγραφή ἣν εὗρον ὑπὲρ τὴν κρήνην τῆς ἐν Ταλάντοις οἰκίας τοῦ Κ. Καραγιαννάκη.

Αὐτὸ τὸ ὕδωρ ποῦ θωρεῖς εἶνε φωτὶς καὶ καίει.

Κοστίζει ἓνα διάβολο κάθε σταγὼν ποῦ ῥέει.

Εἰς ἀρχαιοτέραν ὁμῶς ἐποχὴν τὰ ὕδατα ἦσαν πολὺ ἀφθονώτερα. Τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τῶν πολλῶν λειψάνων ἀρχαίων ὑδραγωγείων καὶ τῶν ὀνομάτων διαφόρων τοποθεσιῶν ὡς Ὑδραγῶ, Ἀρδευτὴ Πηγὴ, Λιμνὴ κλ. Ὑπόγεια ὁμῶς ὕδατα εἰς μικρὸν βᾶθος, ἕνεκα τῶν φυσικῶν λεκανῶν, αἵτινες σχηματίζονται, ἔχει ἀφθοναὴ ἢ νῆσος. Καὶ ταῦτα χρησιμεύουσι πρὸς ἀρδευσιν τῶν λαχανοκήπων ἀντλούμενα διὰ μυγγανίων κατασκευαζομένων ἐνταῦθα ἐκ ξύλου καὶ πηλίνων δοχείων.

Ἀπὸ ἀρχαιοτέρων χρόνων ὁ γεωργικὸς πληθυσμὸς τῆς νήσου διεκρίθη διὰ τὴν φιλοπονίαν του ἣν πολλοὶ συγγραφεῖς μαρτυροῦσιν, ἀλλ' ἡδὴ τὰ ὁσημέραι αὐξανόμενα κέρδη κεντῶσι πλεῖον τὴν φιλεργίαν τῶν ἀγροτῶν, ἡ ὕψωσις δὲ τῆς τιμῆς τῶν γαιῶν ἀκολουθεῖ τὴν ζήτησιν αὐτῶν καὶ τὴν προϊούσαν αὔξησιν τοῦ γεωργικοῦ πληθυσμοῦ. Εἰς Βάρην ὅπου ἡ εὐφορος γῆ 2 1)2 ἡμερῶν ζευγάρη, ἥτοι 5 στρέμματα, τιμᾶται 5—6 ἢ καὶ πλέον χιλ. δραχ. ἐνοικιάζεται 400—600 δραχμ. ἀναλόγως τῆς τοποθεσίας.

Ἐπειδὴ δὲ αἱ ὑπάρχουσαι γαῖαι δὲν ἐπαρκοῦσι πλέον, νέαι καθ' ἐκάστην ἐκχερσοῦνται δι' ἀτρύτων μόχθων καὶ μεγάλων δαπανῶν. Οὕτω δὲ, ἐκεῖ ὅπου ἄλλοτε ὑψοῦντο ἄγονοι λόφοι καὶ ἐξειλίσσοντο χαλικόστρωτα ρεῖματα, ἀναθάλλουσι σήμερον ἀμπελῶνες καὶ καλλιεργοῦνται εὖρωστα λαχανικά. Ἡ καλλιέργεια γίνεται κατ' ἐντάσιν· μεγάλα δαπάναι, καλὴ ἐργασία, ἀλλὰ καὶ μεγάλα κέρδη. Ἡ γῆ οὐδὲ στιγμὴν ἀφίσταται χέρσος, ἵνα ἀναπαυθῇ τὴν καλλιέργειαν διαδέχεται ἀμέσως ἄλλη, τὴν συλλογὴν ἢ σπορά· ἡ γῆ εἶνε πολὺ πολύτιμος ὥστε νὰ μὴ ἀφίηται ἄργῃ.

Τὴν φιλεργίαν βοηθεῖ καὶ συμπληροῖ τὸ φιλοπρόοδον καὶ πα-

ρατηρητικὸν πνεῦμα τοῦ Σύριου ἀγρότου· παρὰ τὴν γνωστὴν εἰς τὰ πάτρια ἐπιμονὴν τῶν γεωργῶν, ὁ Σύριος ἀκούει εὐχαρίστως καὶ δοκιμάζει πάντα νεωτερισμὸν καὶ παραδέχεται αὐτὸν, ἂν ἐπιτύχη, εἴτε περὶ μεταβολῆς τῆς καλλιέργειας, εἴτε περὶ εἰσαγωγῆς νέων εἰδῶν πρόκειται. Ἐν τούτοις, καθὰ μοὶ διηγεῖτο κηπουρὸς τις ἐν Βάρῃ, ὑπάρχουσιν ἀκόμη καὶ ἐνταῦθα δύο σχολαί, ἡ τῶν γερόντων, ἥτις ἀκολουθεῖ ἀπηρχαιωμένον τι σύστημα καλλιέργειας, καὶ ἡ τῶν προοδευτικῶν νέων, ὁσημέραι ὑπερσχύουσα, ἥτις παραλαβοῦσα πολλὰς γνώσεις παρὰ τῶν Χίων κηπουρῶν, ἀνέπτυξε θρυμμασίως αὐτὰς διὰ τῆς παρατηρήσεως καὶ τῶν δοκιμῶν, ὑπερβάσα κατὰ πολὺ τοὺς διδασκάλους Χίους — τὸ πᾶν εἶνε, μοὶ ἔλεγέ τις, νὰ καταλάβῃ κανεὶς ποτὶς λαχίδι κανεὶ γὰρ κάθε σπορικὸ, πότε πρέπει νὰ ποτισθῇ τὸ αὐλάκι, καὶ τί κοπρὶα χρειάζεται· ὅλη μας ἡ τέχνη αὕτη εἶνε, καὶ ἀπὸ αὐτὰ διακρίνεται ὁ καλὸς μπαξεβάνης, τὰ ἄλλα ὅλοι τὰ ξέρουν. Πολλοὶ νομίζουν πῶς τὸ πολὺ νερὸ καὶ ἡ κοπρία κάνουν τὸν καρπὸ, ἀλλὰ δὲν ἔχουν δίκην.

Διὰ τῆς ἐμφύτου αὐτῆς τάσεως οἱ Σύριοι κηπουροὶ ἐφθασαν εἰς τὴν κατανόησιν καὶ ἐφαρμογὴν πολλῶν ὠφελίμων γνώσεων. Ἡ ὁ ἔδαφος παρασκευάζουσιν ἐπιμελέστατα ἀροτριῶντες ἢ σκάπτοντες βαθέως, οὕτω δὲ ἀποκτῶσι γαῖας βαθείας, εὐθρύπτους, ἐλαφράς, προσφόρους τῇ καλλιέργειᾳ· ἀπαλλάττουσι δὲ αὐτὰς καὶ τῶν βλαβερῶν ἀγρίων χόρτων. Κατὰ τὸ διάστημα δὲ τῆς βλαστήσεως δι' ἐπανειλημμένων σκαλισμάτων, βοτανισμάτων κλ. θραύουσι τὸν σχηματιζόμενον σκληρὸν ἐπίπαγον, ἀερίζουσι τὰς ρίζας κτλ. Ἀλλὰ μεγίστην ὡς εἰκὸς ἀποδίδουσι σημασίαν εἰς τὰ λιπάσματα· ἐπειδὴ δ' ἐνταῦθα ὑπάρχει μικρὰ μὲν παραγωγὴ, μεγάλη δ' ἀφ' ἑτέρου ζήτησις λιπασμάτων, ἡ τιμὴ αὐτῶν εἶνε πολὺ ὑψηλὴ, (οὕτω ἐν φόρτωμα ἥτοι 100 ὀκ. κόπρου ἰσπείας καὶ ὄνιου τιμᾶται δραχμῆς), ἀποτελοῦσι δὲ ταῦτα μίαν τῶν κυριωτέρων δαπανῶν τῆς καλλιέργειας. Διὰ τοῦτο πᾶσα σχεδὸν λιπαντικὴ ὕλη χρησιμοποιεῖται ἐνταῦθα. Διερχόμενός τις τὰς ὁδοὺς τῆς Ἐρμούπολεως βλέπει πλείστους παῖδας συλλέγοντας ἐπιμελῶς τὰ ἀποχωρήματα τῶν

ζώων. Ἐὰν κάρρα τῆς καθαριότητος, αἱ κοπρίαι τῶν σφαγείων, αἱ ποικίλαι ἀπόβλητοι ὕλαι τῆς ἀγορᾶς ἀντὶ τῆς λάβωσι τὴν πρὸς τὴν θάλασσαν ἀκολουθοῦσι πολλάκις τὴν πρὸς τοὺς κήπους ὁδόν. Ἐπίσης δὲ γίνεται χρῆσις τῆς ἀνθρωπίνης κόπρου ἥτις καὶ ἀγοράζεται εἰς καλὴν τιμὴν ἐκ τῶν λάκκων εἰς οὓς ῥίπτονται αἱ ἀκαθαρσίαι τῆς πόλεως· καὶ ὅταν μὲν ᾔνε εἰς ξηρὰν κατάστασιν μίγνυται μετ' ἄλλων λιπασμάτων, ἐὰν δ' ᾔνε εἰς ὑγρὰν μετὰ χώματος ἢ μᾶλλον μετὰ τοῦ ἐκ τῆς κατεργασίας τῶν δερμάτων ἀπορριπτομένου λειοτριβημένου πευκοφλοιοῦ. Τοῦ πεύκου τούτου γίνεται πολλαχῶς χρῆσις ἐν τῇ καλλιεργείᾳ, χρησιμοποιεῖται δὲ οὐχὶ ἅμα ἀποβαλλόμενος τῶν βυρσοδεφείων, καθόσον περιέχει ἔτι μεγάλην ποσότητα ταννίνης, ἥτις ἤθελεν εἰσθαι βλαπτικὴ εἰς τὰ φυτὰ, ἀλλ' ἀφοῦ ἐπὶ 1 — 2 ἔτη μείνῃ ἐκτεθειμένος εἰς τὰς ἀτμοσφαιρικὰς μεταβολὰς, ὅπως ἀποπλυθῇ, καὶ καὶ ἀποσυντεθῇ ἢ ἐν αὐτῷ ταννίνη. (*)

Τῆς ἀνθρωπίνης κόπρου γίνεται χρῆσις πρὸς παρασκευὴν *σερμπετίων*, ἥτοι ὑγρῶν λιπασμάτων. Πρὸς τοῦτο τίθεται αὐτὴ ἐντὸς λάκκου, ὅθεν διερχόμενον τὸ πρὸς ἄρδουσιν ὕδωρ ἀποφέρει μεγάλην ποσότητα λιπάσματος.

Ἐὰν λιπάσματα μεταχειρίζονται οὐχὶ ἀτάκτως καὶ ἀδιαφόρως, ἀλλὰ λελογισμένως, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν ἐκάστου φυτοῦ· π. χ. εἰς τὴν ἀγγουριὰ δίδουν πολλὰ λιπάσματα, ἐνῶ τὰ γεώμηλα εἶνε ὀλιγαρκέστερα· διὰ τὴν καλλιεργεῖαν τῶν λαχάνων εἶνε πολὺ εἰς ὑπόληψιν ἢ ἀνθρωπίνη κόπρος, τὰ κουκιά ὅταν ἀκολουθῶσι τὴν ἀγγουριὰ δὲν λιπαίνονται κτλ. Τὴν κοπρίαν μεταχειρίζονται εἰς προκεχωρημένην κατάστασιν ἀποσυνθέσεως, χωνευμένην, οὐχὶ δὲ, ὅπως εἰς ἄλλα μέρη, μόλις ἐξέλθῃ τοῦ σταύλου· τοῦτο δὲ εἶνε πολὺ ὀρθόν, διότι, ἐπειδὴ τὰ κηπουρικὰ εἶδη καταναλίσκονται εἰς χλωρὰν κατάστασιν, σπανίως δὲ ζητεῖται ἡ παραγωγὴ ξηρῶν καρπῶν, τὰ καλῆτερα

διὰ τοὺς λαχανοκήπους λιπάσματα εἶνε ὅσα διαλύονται ταχέως καὶ ἐνεργοῦσι δραστηρίως εἰς βραχὺ χρονικὸν διάστημα. Ἀχωνεύτου κοπρίας γίνεται χρῆσις εἰς εἰδικὰς ἀνάγκας καὶ τὸν χειμῶνα πρὸς θέρμανσιν.

Καθόσον ἐπιτρέπει αὐτοῖς ἡ ἔκτασις τῶν γαιῶν των ἀποφεύγουσιν ἐνταῦθα νὰ ἐπαναφέρωσι καλλιέργειάν τινα εἰς ἣν θέσιν κατεῖχεν αὐτὴ πρότερον. Οὕτω π.χ. δὲν καλλιεργοῦσιν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν τὰ κουκιά ἢ μετὰ πᾶροdon 3—4 ἐτῶν ἀπὸ τῆς πρώτης καλλιεργείας. Ἄλλοτε τὸ ἔδαφος ἀφίναται χέρσον ἐπὶ ἓν ἔτος ἢ σπείρουσιν εἰς αὐτὸ κριθὴν, ἐρεβίνθους κτλ. Ἡ ἀμφισπορὰ αὕτη σκοπεῖ ἐνίοτε τὴν ἐξολέθρευσιν ἀσθενειῶν τινων, π. χ. τοῦ λύκου ἢ ὀροβάχνης τῶν κυάμων, τῆς προσοκουρίδος κτλ.

Ὅπου τὸ ἔδαφος εἶνε ὀλίγον ὑγρὸν ἀποστραγγίζουσιν αὐτὸ δι' αὐλάκων καὶ τάφρων.

Τὴν σπουδαιότητα τοῦ σπόρου κατανοήσαντες παρασκευάζουσιν αὐτὸν μετ' ἐπιμελείας. Ἐκλέγουσι πρὸς τοῦτο φυτὰ εὐρωστά καὶ ἀπηλλαγμένα ἀσθενειῶν, ἐπ' αὐτῶν δὲ διατηροῦσιν ὀλίγους, τοὺς ὠραιότερους καρποὺς, καὶ καλλιεργοῦσιν αὐτὰ μετ' ἰδιαιτέρας προσοχῆς. Μετὰ τὴν συλλογὴν φυλάττουσι τοὺς σπόρους ἐντὸς σακκιδίων εἰς μέρος εὐξέρον.

Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς βλαβερωτάτης ἐπιδράσεως τῶν σφοδρῶν καὶ ψυχρῶν ἀνέμων διαίρουσι τοὺς λαχανοκήπους εἰς πολλὰ μικρὰ τεμάχια 1)2 ἢ 1)4 τοῦ στρέμματος, ἅτινα φράσσουσι δι' ὑψηλῶν καλαμώνων ἢ φραγμῶν λιθίνων ἐνίοτε. Ἡ ὠρίμανσις τῶν πρώιμων γίνεται ἡμέρας τινὰς ταχύτερον εἰς τὰ πεφραγμένα μέρη, ἀντισταθμίζει δ' ἀρκούντως ἡ παραγωγὴ αὐτῶν τὰς δαπάνας, τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἔδαφους, ὅπερ κατέχει ὁ καλαμών καὶ τὴν βλαβερὰν ἐπίδρασιν ἣν ἐξασκεῖ εἰς μικρὰν περίξ αὐτοῦ ἀκτίνα. Σήμερον ἡ πρώτη πρὸς παρασκευὴν λαχανοκήπου ἐργασία εἶνε ἡ περίφραξις διὰ τῶν καλαμώνων. Ἡ ἐπιρροὴ αὐτῶν ἀμέσως πλήττει τὸν παρατηρητὴν. Ὅπου καλαμῶνες πρώϊμος βλάστησις· ἄλλοτε οἱ ἐκ Κίνι κηπουροὶ ἔστελλον πρώτοι εἰς τὴν ἀγορὰν πρώϊμα λαχανικὰ, τοῦτο δὲ διότι

(*) καὶ ἀποβάλλῃ κατὰ μέγα μέρος τὸ ἄλας ὅπερ ἀπερρόφησε κατὰ τὴν δέψιν τῶν δερμάτων. Σ. Σ.

ἡ κοιλάς αὐτῶν πανταχόθεν σχεδὸν δι' ὑψηλῶν βουνῶν καὶ λόφων προφυλάσσεται ἀπὸ τῶν ἀνέμων, ἀφ' ὅτου ὁμῶς πρό τινων ἐτῶν εἰσῆχθησαν οἱ ἐκ καλαμώνων φραγμοὶ ὁ Γαλεισᾶς, ἡ Βάρη κτλ. παράγουσι πρωϊμώτερα προϊόντα.

Ὅπως ἐπιταχύνωσι τὴν παραγωγὴν τῶν πρωϊμῶν μεταχειρίζονται οἱ Σύριοι κηπουροὶ καὶ βοηθητικὰς τινὰς μεθόδους λίαν μὲν ἔτι ἀτελεῖς ἢ ὥστε νὰ λάβωσι τὸ ὄνομα τῆς ἐκβιαστικῆς καλλιέργειας (Culture forcée) ἀλλὰ πάντως πολὺ ὠφελίμους.

Ἡ κυριώτερα εἶνε ἡ θερμὴ στρωμνὴ (couche) συνισταμένη ἐκ στρωμάτων κοπρίας εἰς κατάστασιν ἀποσυνθέσεως ἀρχομένης, δι' ἧς τεχνητῶς παράγεται ἡ ἀναγκαία διὰ τὴν φύτρωσιν τῶν σπόρων καὶ τὴν πρώτην ἀνάπτυξιν τῶν νεαρῶν φυτῶν θερμοκρασία. Ἡ θερμὴ στρωμνὴ τοποθετεῖται συνήθως παρὰ τοίχον τινὰ βλέποντα πρὸς μεσημβρίαν, ἡ περασκευὴ δ' αὐτῆς ποικίλλει πῶς ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ φυτοῦ. λ. γ. ἐνῷ διὰ τὴν ἀγγουρίαν καὶ τὴν τομάτα πρέπει νὰ ᾔηται πολὺ θερμὴ, διὰ τὸ κουνουπίδι προτιμᾶται ἡ χλιαροτέρα. Ἐν γένει ὁμῶς ἡ θερμοκρασία ἡ δι' αὐτῆς παραγομένη δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνει τοῦ 250 — 300 ὅπως μὴ κατακαύσῃ τὰ ἀβρὰ φύτρα. Ἐκ τῶν διαφόρων γνωστῶν στρωμνῶν ἡ ἐν χρήσει ἐνταῦθα εἶνε ἡ ὑπόγειος (couche encaissée enterrée), διότι αὕτη εἶνε ὅχι μὲν πολὺ θερμὴ, ἀλλὰ ἐπὶ πολὺ διατηρεῖ ὁμοιόμορφον θερμοτήτα. Τὴν νύκτα ὅταν ἡ θερμοκρασία ἐλαττωταὶ πολὺ σκεπάζεται ἡ στρωμνὴ διὰ πλεγμάτων ἐξ ἀχύρου ἢ λεπτῶν καλάμων ἢ καὶ χονδροῦ ὑφάσματος διὰ νὰ μὴ ψυχθῶσι τὰ φυτρώσαντα φυτά.

Ἐτερα μέσα δι' ὧν ἐκβιάζουσι τὴν ταχύτεραν ὠρίμανσιν εἶνε τὸ κλάδευμα, κορφολόγημα, στριφογύρισμα κτλ. Τὰ μέσα ταῦτα ἐλαττώνουσι τὴν διάρκειαν τῆς βλαστήσεως καὶ ἐπομένως καὶ τοὺς βαθμοὺς τῆς θερμοκρασίας ὧν ἔχει ἀνάγκη τὸ φυτόν, οὕτω δὲ ἀναπτύσσεται μὲν ὀλιγώτερον ἀλλὰ ταχύτερον.

Ἐν παρόδῳ ἀναφέρω περίεργόν τινα μέθοδον ἐκβιασμοῦ ἣν μεταχειρίζονται ἐπὶ τῶν σύκων. Ὅταν ἡ ἐποχὴ τῆς ὠρίμανσεως πλησιάζῃ ἀλείφουσι τότε τὰ σύκα δι' ὀλίγου ἐλαίου ἀ-

ποθέτοντες δι' ἐλαφροῦ πτεροῦ μικρὰν σταγόναν ἐπὶ τῆς ὀπῆς (μάτι) τοῦ σύκου. Τὰ οὕτω χριόμενα σύκα ὠριμάζουσιν ὅλα συγχρόνως 7 — 8 ἡμέρας πρὸ τῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συκῆς ἄλλων ἰσομεγέθων, ἅτινα δὲν ἐχρίσθησαν. Ἡ ταχεῖα αὕτη ὠρίμανσις ὀφείλεται βεβαίως εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν γονιμοποιῶν ψηνῶν (cynips).

Ταῦτα νομίζομεν ἀποδεικνύουσιν ἀρκούντως ὅτι τὰ αἶτια καὶ οἱ παράγοντες τῆς ἀναπτύξεως τῶν πρωϊμῶν ὀφείλεται εἰς τὸ κλίμα κτλ. καὶ εἰς τὴν φιλεργίαν καὶ νοσηροσύνην τοῦ Συρίου ἀγρότου. Ὅτι δὲ ἡ γειτνίασις μεγάλων πόλεων καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας ἐξωθοῦσι καὶ ἡλεκτριζοῦσιν εἰς μεγάλην παραγωγὴν, εἶνε νομίζομεν ἀξίωμα.

Ἐξετάσωμεν ἤδη τὴν καθ' ἕκαστον καλλιέργειαν τῶν κηπουρικῶν εἰδῶν. Τὰ δύο κυριώτερα καὶ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα ἐνταῦθα καὶ διὰ τὰ κέρδη ἅτινα δίδουσι καὶ διὰ τὴν ἔκτασιν τῆς καλλιέργειας καὶ διότι γίνονται περισσότερον τῶν ἄλλων ἀντικείμενον ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου εἶνε ἡ τομάτα καὶ τὰ κουν. καὶ, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον τὰ φασόλια, πίσια (μπιζέλια), ἀγγούρια, κολοκύνθια κτλ. ἥττονος δὲ σπουδαιότητος αἱ μπάμιαι, πεπόνια, κουνουπίδι, λάχανο, ἀγγινάρες κλ. ἅτινα καταναλί-

(Ἔπεται συνέχεια)

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΛΕΤΡΙΝΩΝ ΠΕΡΙ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν, λαμβάνοντες ἐκ τῆς «Ἐπὶ τὰ πρόσω» προκήρυξιν τοῦ δημάρχου Λετρίνων κ. Π. Αὐγερινου, ἐν ᾗ οὗτος δίδει πολυτίμους συμβουλὰς πρὸς τοὺς συνδημῶτας αὐτοῦ περὶ τῶν μέτρων τὰ ὅποια δεόν ταχέως νὰ λάβωσιν οὗτοι ὅπως στερεωθῇ καὶ ἀνυψωθῇ ἡ ἔνεκα τῆς πλεονεξίας τινῶν χαλαρωθεῖσα πίστις τῆς ἀγορᾶς τῆς σταφίδος τοῦ δήμου Λετρίνων.

Ἴδου αἱ συμβουλαι αὗται :

Φίλιπποι συνδημόται!

Εύρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς τῆς συγκομιδῆς τοῦ σταφιδόκαρπου, τοῦ εὐγενοῦς αὐτοῦ καρποῦ, τὸν ὅποτον ἀντὶ καθαροῦ καὶ ἐπιμελετημένου προσπαθοῦμεν νὰ τὸν παραδώσωμεν εἰς τοὺς καταναλωτὰς ἡλλοιωμένον εἰς ὕλην δυσώδη καὶ ἀκάθαρτον, μειμιγμένον μὲ διαφόρους ὕλας ἕνεκεν ἀσυγγνώστου μὲν ἀμελείας τῶν ιδιοκτητῶν, φρικώδους δὲ αἰσχροκερδείας πολλῶν τῶν ἐμπορευομένων αὐτόν. Ἀποτέλεσμα δὲ παρεπόμενον τῆς καταχρήσεως καὶ τῆς νοθείας ὑπῆρξε δυστυχῶς ἡ μεγάλη κατὰπτωσις τῆς ἀξίας αὐτοῦ, καὶ ἡ ἐπελθοῦσα οἰκονομικὴ δυσχέρεια, ἥτις ἐπῆρέασεν ὅλας τὰς τάξεις, ἀπειλοῦσα χεῖρονα ἐν τῷ μέλλοντι, ἐὰν δὲν συνετισθῶμεν καὶ δὲν καταγίνωμεν ἐπιμελῶς εἰς τὴν ὥριμον συλλογὴν καὶ τὴν ἀποξήρανσιν τοῦ γενικωτέρου εἰς τὸν τόπον μας προϊόντος πρὸς ἀνάκτησιν τῆς πρώτης κατατάξεως, ἥς ἐτύγγανε παρὰ ταῖς ἀγοραῖς τῆς καταναλώσεως, διότι ἐν ᾧ μετὰ τὸν σταφιδόκαρπον τοῦ Αἰγίου καὶ τῶν Πατρῶν ἐπροτιμᾶτο ὁ τοῦ Πύργου, σήμερον, μὲ τὴν μωρίαν μας καὶ τὴν ἀπληστίαν μας, ἀπωλέσαμεν τὸ γόητρον αὐτὸ καὶ ἐτάχθημεν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ πρὸς πνευματοποιαν καρποῦ, διὸ οἱ παραγγελιοδότες τῶν μεγάλων ἀγορῶν τῆς τε Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς ἀμακρὰν, λέγουσιν, ἀπὸ Καλαμῶν καὶ Πύργου. Ἰδοὺ ποῦ μᾶς ἔρριψεν ἡ ἀφροσύνη μας καὶ ἡ πλεονεξία, διότι διὰ μηδαμινὴν ὠφέλειαν, ἀντὶ νὰ ῥίπτωμεν ὅλας τὰς ἀκαθαρσίας καὶ τὰ μακιγιαρίδια εἰς τὸ κτῆμα, ὡς λίπασμα παράγον πολλὰ πλάσιαν ὠφέλειαν, τὰ δίδομεν δι' εὐτελές τι ποσὸν εἰς ἀσυνειδήτους, ἵνα τὰ ἀναμιγνύωσι μὲ τὸν καθαρὸν σταφιδόκαρπον, οἵτινες, προστούτοις, μὴ ἀρκούμενοι εἰς τὸ φυσικὸν χρῶμα αὐτοῦ καὶ θέλοντες νὰ τὸν καταστήσωσι μελανώτερον προσθέτουσιν ἄνθρακα τετριμμένον καὶ θαλάσσιον ὕδωρ καὶ μεταβάλλουσιν αὐτόν εἰς ὕλην ἢ θῆα τῆς ὁποίας φρικὴν ἐμποιεῖ εἰς τὸν θεατὴν.

Τὸ πάθημα τοῦ παρελθόντος, φρικώδεις καὶ πολλὰς οὐλὰς μέλλον ν' ἀφήσῃ, φρονῶ ὅτι θὰ μᾶς συνετίσῃ καὶ θὰ ἐγείρῃ τὴν φιλοτιμίαν καὶ τὴν ἐπιμελείαν μας, ἵνα καταρτίζωμεν τὸν

καρπὸν ἀμιγῆ, καθαρὸν καὶ ξηρὸν, ὅπως δυνηθῶμεν ν' ἀνακτήσωμεν τὴν πρώτην πολύτιμον καλὴν ιδέαν περὶ αὐτοῦ, ἣν ἀπωλέσαμεν διὰ τῆς αἰσχροκερδείας καὶ τῆς περιφρονήσεως, ἀντὶ νὰ εὐγνωμονῶμεν καὶ νὰ δοξάζωμεν τὸν Ὑψιστον, ὅτι διὰ τοῦ εὐγενοῦς αὐτοῦ προϊόντος εἰς ὃ περιωρίσθη ὅλη ἡ παραγωγὴ τοῦ τόπου μας, ἀνεκτήσαμεν περιουσίας καὶ ὑπόληψιν λαοῦ φιλοπόνου καὶ προοδευτικοῦ.

Μὴ σπεύσωμεν πρὸς Θεοῦ εἰς τὸν τρυγητὸν, ἀπατῶμενοι ἐκ τοῦ μέλανος χρώματος τῶν σταφυλῶν· ὥς ἀφήσωμεν νὰ ὠριμάζῃ ὁ καρπὸς καλῶς, νὰ τὸν κόπτωμεν ἐπιμελῶς καὶ νὰ τὸν ἀπλόνωμεν μετὰ προσοχῆς, πᾶν ἀποβάλλοντες τὸ σισηπός· νὰ τὸν ἀφίνωμεν νὰ ξηραίνεται καλῶς, νὰ τὸν καθαρίζωμεν δις, εἰ δυνατόν, διὰ τῆς μηχανῆς, καὶ ἰδοὺ θὰ ἔχωμεν καρπὸν ἀξιόλογον ἐλκύοντα τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἀγοραστῶν καὶ τυγχάνοντα ὑποδοχῆς εἰς τὰς ἀγορὰς τῆς καταναλώσεως.

Μὴ πλανᾶσθε, ὅτι τὸ ποσὸν ἔφερε τὴν μεγάλην ἔκπτωσιν· ὄχι, ἀλλ' ἡ παραποιηθεῖσα ποιότης καὶ ἡ εἰσαχθεῖσα, δυστυχῶς μόνον εἰς τὸν τόπον μας, πονηρὰ συναλλαγὴ διὰ τῆς λεγομένης δηλώσεως τῆς ἀξίας· αὐτὸ ἰδίως μᾶς κατέστρεψε· πρὸς Θεοῦ! μὴ πλανώμενοι αὐθις ἐμπέσητε εἰς τὰς παγίδας τῆς αἰσχροκερδείας.

Ἀρκετὰ πατρικῶς μᾶς συνεβούλευσαν οἱ κρείττονες τῶν ἐμπορευομένων καὶ ἐλπίζω νὰ ἐκτιμήσωμεν πρὸς τὸ συμφέρον μας τὰς εὐγενεῖς περὶ τῆς συγκομιδῆς νοουθεσίας των, ἄλλως δὲ καὶ πλανηθῶμεν ἐξ ἰδιοτελείας καὶ δὲν ἐγκαταλείψωμεν ὀλεθρίας ἔξεις, ἂν μὴ ἀγανακτῶμεν στερούμενοι, διότι ὅλοι θὰ μᾶς ἀποκαλέσωσιν ἀξίους τῆς τύχης μας καὶ θὰ στρέψωσιν ἄλλοῦ τὸ πρόσωπόν των.

Εἰ καὶ ἡ πολύμηνος ἀσθένεια καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς τελείας ἀνακτήσεως τῆς ὑγείας μου μὲ κρατεῖ εἰσέτι μακρὰν ὁμῶν, ἐθεώρησα καθῆκον νὰ σᾶς ἀπευθύνω τὰς ὀλίγας ταύτας συμβουλὰς, εὐχόμενος ὁμῶν ὑγείαν καὶ εὐτυχῇ συγκομιδὴν.

Ζάκυνθος, 15 Ἰουλίου 1880.

Ὁ Δήμαρχος Λετρίνων
ΠΕΤΡΟΣ ΛΥΓΕΡΙΝΟΣ

Η ΙΝΔΙΚΗ ΟΡΝΙΣ (Ὁ Ἰνδικάνος)

Ἡ Ἰνδική ὄρνις εἶνε τὸ μᾶλλον εὐμέγεθες πτηνὸν τῶν ἡμετέρων ὀρνιθῶνων. Κατάγεται κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς ἀγρίου Ἰνδικῆς ὀρνιθός ἥτις ζῇ ἀγεληδὸν ἐν τῇ Βορείῳ Ἀμερικῇ.

Ὁ ὀρισμὸς τῶν φυλῶν τῶν Ἰνδικῶν ὀρνίθων εἶνε ἄγνωστος· δυνάμεθα ὁμῶς νὰ παραδεχθῶμεν τέσσαρας ποικιλίας ὅσον ἀφορᾷ τὸ πτέρωμα: ἥτοι 1) τῆς μελαίνης Ἰνδικῆς ὀρνιθός· 2) τῆς λευκῆς· 3) τῆς ἐρυθρᾶς καὶ 4) τῆς ἰασιτωδούς (μελαίνης λευκοστιζτού).

Ἡ ἀγρία Ἰνδική ὄρνις τῆς Ἀμερικῆς μετὰ τῶν χαλκοχρόων ἀνταυγείων της, ἥς κατέχομεν δείγματα τινα, εἶνε ἡ μᾶλλον ἀξιόσυστατος πάντων ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς καλλονῆς καὶ τῆς ποιότητος τοῦ κρέατος.

Ἡ ἀνατροφή τῶν Ἰνδικῶν ὀρνίθων δὲν εἶνε δυνατὴ καὶ προσοδοφόρος εἰμὴ παρ' ἰδιοκτήτῃ ἔχοντι ἐκτεταμένους νομῆς, δάση, γαίρας, κτλ.

Ἡ ποικιλία τῶν τροφίμων ὅσα εὐρίσκουσι τὰ ζῶα ταῦτα ἐπιτρέπει νὰ τὰ ἀνατρέφωμεν σχεδὸν ἄνευ ἐξόδων.

Καθάρὰ χίμαιρα εἶνε νὰ θέλῶμεν νὰ ἀνατρέφωμεν τὰς Ἰνδικὰς ὀρνιθὰς ἐν τόπῳ περιωρισμένῳ, διότι πλὴν τοῦ ὀλέθρου ὃν θὰ ἐπροξένουν εἰς τὰς ὀρνιθὰς, εἰς τὰς νήσους, κτλ., θὰ ἀπέξη-ραίνοντο ἀντὶ νὰ παχύνωσι.

Διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ γονιμότης τῶν ὠδῶν, δίδομεν γενικῶς δέκα Ἰνδικὰς ὀρνιθὰς εἰς ἓνα ἄρρενα. Εἰς ἡλικίαν ἑνὸς περὶπου ἔτους ἀρχίζει νὰ ὠοτοκῇ ἡ Ἰνδική ὄρνις.

Ἡ ὠοτοκία ἀρχεῖται κατ' Ἀπρίλιον καὶ σύγκειται ἐκ 30—40 ὠδῶν. Ἀπὸ τοῦ τετάρτου ἔτους ἡ ὠοτοκία βάλει ἐλαττουμένη.

Τὰ πτηνὰ ταῦτα ἔχουσι τὴν φυσικὴν ἔξιν νὰ κρύπτωσι τὰ ὠὰ των' ὠοτοκοῦσιν εἰς τοὺς φράκτας, ὑπὸ τὰς ἀκάνθας, ὑπὸ

τὰ πυκνὰ φυλλώματα. Πρέπει νὰ τὰ παρακολουθῶμεν κατὰ πόδας, νὰ ἀφαιρῶμεν τὸ νέον ὠὸν καὶ νὰ τὸ ἀντικαθιστῶμεν δι' ἄλλου ψευδοῦς ἐκ γύψου, διὰ νὰ ἐπανέρχωνται εἰς τὴν φωλεάν των. Τὸ σύστημα τοῦτο παρατείνει τὴν ὠοτοκίαν. Ἐὰν ἐπιθυμῶμεν νὰ ἔχωμεν πρόχειρα ὠὰ καὶ νὰ ἀπομακρύνωμεν τὰς ἐνοχλήσεις τῶν ἄρρένων πρὸς τὰ θήλαια, προτιμότερον εἶνε νὰ ἐγκλείωμεν τὰς Ἰνδικὰς ὀρνιθὰς ἐν φάτνῃ μετασχηματιζομένῃ εἰς ὀρνιθῶνα. Τὴν πρῶταν κρατοῦμεν τὰς ὠοτοκούσας κεκλεισμένας μέχρι τῆς ὠοτοκίας.

Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον μῆνα ἡ θήλεια ζητεῖ νὰ ἐπωάσῃ· τότε κλῶζει ὡς ἡ ὄρνις καὶ ἀποβάλλει τὰ πτερὰ της.

Ἀποσύρομεν τὰ ψευδῆ ὠὰ καὶ δίδομεν εἰς τὴν μέλλουσαν μητέρα δεκαοκτὼ ἢ εἴκοσι ὠὰ.

Προετοιμάζομεν τὴν φωλεάν της, ὡς τὴν τῶν ὀρνιθῶν, εἰς μέρος ὑγιές, ἥσυχον καὶ σκοτεινόν· ἐπὶ μιᾶς πρώτης κοίτης ἐκ συντετριμμένου ἀχύρου, ἐπιθέτομεν δευτέραν ἐξ ἀχύρου λεπτοτέρου ἐν τῇ ὁποίᾳ κατασκευάζομεν μικρὰν κοιλότητα διὰ νὰ δεχθῇ τὰ ὠὰ.

Πρέπει τὸ κένιστρον τὸ περιέχον τὴν φωλεάν νὰ ᾔνε ἀρκετὰ εὐρὺ διὰ νὰ δύναται ἡ κλῶσσα νὰ στρέφηται χωρὶς νὰ ἐνοχλῇται ἡ οὐρά της.

Ἡ Ἰνδική ὄρνις εἶνε ἐξαιρετος κλῶσσα· δύναται νὰ φέρῃ εἰς πέρας δύο κατὰ σειρὰν κλωσσήματα καὶ νὰ φανῇ ἐξαιρετος μήτηρ.

Καθ' ἡμέραν ἐγείρομεν τὴν κλῶσσαν διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ φάγῃ, νὰ πῖνῃ καὶ νὰ κονισθῇ. Μετὰ τὸ γεῦμα, ὅπερ δὲν πρέπει νὰ παραταθῇ πλείοτερον τῶν εἰκοσιπέντε λεπτῶν τῆς ὥρας, θέτομεν πάλιν τὴν κλῶσσαν ἐπὶ τῆς φωλεᾶς της. Ὡφελίμον εἶνε νὰ μὴ λησμονῶμεν καθ' ἡμέραν τὴν ἐργασίαν ταύτην, καθότι ἡ ἀνάγκη τῆς κλωσσήσεως εἶνε τόσον ἐπιτακτικὴ εἰς τὴν Ἰνδικὴν ὄρνιν ὥστε δύναται ν' ἀποθάνῃ μᾶλλον ἐξ ἀσιτίας ἢ νὰ ἐγκαταλείπῃ τὰ ὠὰ της.

Εἶνε δὲ προτιμότερον νὰ θέτωμεν πολλὰς κλῶσσας κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, διότι ἐὰν συνέβαινε νὰ ἀποθάνῃ κλῶσσά

τις, δυνάμεθα νὰ διαμοιράσωμεν τὰ ὡὰ τῆς εἰς τὰς ἄλλας κλώσας, αἵτινες θὰ ἐξηκολούθουν τὴν ἐπώασιν.

Τὰ μικρὰ εἶνε τρυφερά καὶ εὐήθη. Αἱ προφυλάξεις τὰς ὁποίας πρέπει νὰ λαμβάνωμεν ἅμα τῇ γεννήσει αὐτῶν συνίστανται εἰς τὸ νὰ προφυλάσσωμεν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ ψύχους. Ἐὰν ἡ γέννησις των ᾔνε πρῶτος, ἕνεκα τῆς ἐποχῆς, τὰ κλείομεν κατὰ τὸ πρῶτον ὀκταήμερον εἰς μέρος καλῶς ἀεριζόμενον τοῦ ὁποίου τὸ ἔδαφος εἶνε κεκαλυμμένον διὰ φλοιοῦ δρυὸς ἢ πεύκης λειοτριμμένου (ταμπακοχώματος). Ἐὰν τὸ ἐπιτρέπη ὁ καιρὸς, τὰ ἀφίνομεν νὰ ἐξέλθωσι κατὰ τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸν ἥλιον καὶ εἰς μέρος προφυλασσόμενον ἐκ τῶν βορειοανατολικῶν ἀνέμων.

Ἐὰν ἐπέλθῃ βροχὴ ῥαγδαία, τὰ μανδρίζομεν πάλιν, διότι ἡ βροχὴ εἶνε βλαβερὰ καὶ οὕτως εἶπεῖν θανάσιμος εἰς αὐτά. Τὸ ψῦχος τὰ ἀπονάρχονει μὲν ἀλλὰ δὲν τὰ φονεύει· ἀρκεῖ νὰ τὰ φέρωμεν ὑπὸ τὴν μητέρα των διὰ νὰ παρέλθῃ ἡ ἀπονάρκωσις των.

Εὐθὺς ἀπὸ τῆς δευτέρας ἐβδομάδος, ἐὰν ὁ καιρὸς ἐξακολουθῇ νὰ ᾔνε καλός, τοῖς ἐπιτρέπομεν μεγαλειτέραν ἐλευθερίαν, ἐπιτηροῦντες ὅμως αὐτὰ πάντοτε καὶ θέτοντες ὑπὸ σκέπην ἐν περιπτώσει καὶ τῆς ἐλαχίστης βροχῆς.

Μόλις ἀπὸ τῆς τρίτης ἡμέρας τῆς γεννήσεώς των ἀρχίζουν νὰ τρώγωσι. Κατὰ τὰς δύο πρώτας ἡμέρας εἰσάγομεν διὰ τῆς βίας εἰς τὸ στόμα των λεπτότατα τεμάχια ἐψημένων ὠν, τὴν δὲ τρίτην ἡμέραν δίδομεν τὴν ἀκόλουθον ζύμην: δύο ὡὰ κατὰ 12 κεφαλὰς, ὀλίγην ψίχαν ψωμίου καὶ τριπλασίαν ποσότητα φύλλων κνίδης λευκανθέντων ἐν βραστῇ ὕδατι, τὸ ὅλον λεπτῶς κοπανισμένον· δίδονται δὲ ἕξ γεύματα καθ' ἑκάστην. Ὡς ποτὸν τοῖς προσφέρεται ὕδωρ μεμιγμένον μετὰ καφέ.

Ἔως ὅτου γίνωσι δέκα περίπου ἡμερῶν ἐξακολουθεῖ ἡ αὐτὴ τροφή, προστιθεμένων δύο γευμάτων ἐκ καλαμβοκίου καθ' ἡμέραν, δίδομένων δὲ καὶ ὀλίγων χορταρικῶν (*). Συγχρόνως τὰ φέρουσι νὰ βοσκήσωσιν εἰς τοὺς ἀγρούς, ἀποφεύγοντες πάντοτε

(*) Ἀγαπῶσιν ἰδιαζόντως τὰ χλωρὰ κρομμύδια.

τὴν βροχὴν. Πρέπει ὡσαύτως νὰ περιμένωμεν μέχρις οὗ ξηρανθῇ ἡ δρόσος.

Καθὼς τὰ βλάπτει τὸ ψῦχος, οὕτω καὶ ὁ μέγας καύσων τὰ φονεύει, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ τὰ ἐξάγωμεν εὐθὺς ἅμα ἀνατεῖλῃ ὁ ἥλιος. Μετὰ τὴν πρωϊνὴν περιπλάνησιν, τὰ ἐπαναφέρομεν εἰς τὴν ἑπαυλιν καὶ τὰ ἀφίνομεν ἐκεῖ μέχρις οὗ ἐλαττωθῇ ὁ μέγας καύσων, καὶ ἔπειτα τὰ ἐξάγομεν πάλιν εἰς τοὺς ἀγρούς μέχρις οὗ ἀρχίσῃ νὰ νυκτώσῃ.

Ἡ περιποίησις καὶ ἡ διαίτα αὕτη πρέπει νὰ ἐξακολουθῇ σῶσι μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν δύο καὶ ἡμίσεως μηνῶν. Κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν τὰ γαλόπουλα ἀρχίζουν νὰ σχηματίζωσι λειρίον. Ἡ κρίσις αὕτη εἶνε σοβαρὰ διὰ τὰ πτηνὰ ταῦτα καὶ ἀφαρπάζει μέγαν ἀριθμὸν ἐξ αὐτῶν ἐὰν δὲν φροντίσωμεν διὰ προσεκτικῆς ἀνατροφῆς νὰ δώσωμεν εἰς αὐτὰ τὴν ἀπαιτουμένην εὐεξίαν.

Εἰς τὰ καχεκτικῶς ἀνατραφέντα γαλόπουλα ἡ κρίσις αὕτη παρουσιάζεται πολλάκις μὲ τὰ ἀκόλουθα συμπτώματα:

Πρώτη περίοδος: ἀδιαθεσία, ἀδυναμία, πτέρυγες κρεμάμεναι, πτέρωμα ἁμαυρὸν καὶ ἀνεστραμμένον.

Δευτέρα περίοδος: ἑντελὴς ἀποποίησις τροφῆς, βρωμερὰ διάρροια, βαθμιαία ἀδυναμία καὶ θάνατος.

Ὁ σχηματισμὸς τοῦ λειρίου γίνεται τοσοῦτον μᾶλλον καλῶς ὅσῳ ὁ καιρὸς εἶνε ὠραῖος καὶ τὰ πτηνὰ ὑποφέρουσιν ὀλιγώτερον ὑπὸ τοῦ ψύχους καὶ τῆς ὑγρασίας.

Τὸ ψῦχος εἶνε ὀλέθριον δι' αὐτά. Ὅταν ἴδωμεν τι ἐκ τῶν μικρῶν βεβρεγμένον πρέπει νὰ τὸ θερμαίνωμεν μὲ πανία θερμὰ καὶ νὰ τῷ δίδωμεν ὀλίγα ροφήματα θερμοῦ καφέ.

Ὡφέλιμον εἶνε κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν νὰ διπλασιάζωμεν τὰς προφυλάξεις, τηροῦντες πάντοτε τὴν προηγουμένην διαίταν. Παρελθούσης ἁπᾶς τῆς κρίσεως, δυνάμεθα νὰ θεωρῶμεν αὐτὰ ὡς σωθέντα, καθότι γίνονται λίαν ἰσχυρά.

Τότε εἶνε ἀναγκαῖον νὰ τοῖς παραχωρῶμεν μεγάλην περιφέρειαν διὰ νὰ δύνανται νὰ βόσκωσι καὶ κυνηγῶσι τὰ ἔντομα.

Εἰς τὰς ἐπαύλεις εἶνε ἀπαραίτητον νὰ τὰ συνενῶμεν κατ'

ἀγέλας καὶ νὰ τὰ φέρωμεν μετὰ τὸν θερσίμον εἰς τοὺς ἀγρούς.

Κατὰ τὴν ἐν τῷ ὀρνιθῶνι ἐπιστροφὴν, μικρὰ δόσις κριθῆς, βρώμης, καλαμποκίου, ἀραβοσίτου, ἀρκεῖ.

(Ἐκ τοῦ Mentor Agricole)

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Περὶ τῆς μελισσοκομίας τοῦ Hamet. Τῷ κ. Π. Π. Κ. εἰς Κωνσταντῖνον. Ἡ μελισσοκομία τοῦ Hamet ἐδίδετο εἰς τοὺς συνδρομητὰς τοὺς κατὰβάλλοντας τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου. Τὸ ἐρχόμενον ἔτος ὅσοι τῶν συνδρομητῶν πρόκαταβάλωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ἐντὸς τῶν δύο πρώτων μηνῶν θὰ λάβωσι κατ' ἐκλογὴν ἢ τὴν μελισσοκομίαν τοῦ Hamet ἢ ἕτερον σύγγραμμα, ὅπερ προσεχῶς θὰ ὀρίσωμεν.

Βομβυκοτροφικά. Τῷ κ. Α. Π. Κ. εἰς Τσαγκαράδα. Τὰ ὠχρία τῶν ψυχῶν ἀμα γεννῶνται εἶνε κιτρινῶπὰ, μετὰ μίαν δὲ ἡμέραν ἀρχίζουσιν νὰ μαυρίζουν. Ὅθεν νωπὰ θὰ ᾔσαν τὰ κίτρινα ὠχρία τὰ ὁποῖα ἐρρίψατε ἐντὸς τοῦ ὕδατος καὶ ἐβυθίσθησαν καὶ οὐχὶ ἀγονιμοποιήσῃ. Ταῦτα δὲν μαυρίζουν ἀλλὰ μένουσιν κίτρινα καὶ ζαρώνουν, ριπτόμενα δὲ εἰς τὸ ὕδωρ ἐπιπλεύουσιν. Οἱ κατὰ τὸ κλάρωμα ἀποθνήσκοντες σκώληκες καὶ ἔχοντες τὸ σῶμα αὐτῶν μαλακὸν καὶ πληρὲς ὑγροῦ κιτρινωποῦ εἶνε προσβεβλημένοι ὑπὸ τῆς μάλακύνσεως (flacherie).

Περὶ μεταγγίσεως ῥητινέου οἴνου. Τῷ κ. Α. Β. εἰς Ναυπάκτον. Ὁ καλῶς ἔχων ῥητινίτης οἶνος δὲν μεταγγίζεται, δέον νὰ μένῃ ἐν τῷ αὐτῷ βυτίῳ καὶ μετὰ τῆς τρυγός του (τῆς λάσπης του) ἢ ὁποῖα τὸν συντηρεῖ. Δύναται τις ὅμως ἀπὸ τοῦ βυτίου τούτου περὶ τὸν Φεβρουάριον ἢ Μάρτιον νὰ θέσῃ ῥητινίτην οἶνον ἐντὸς καθάρων φιαλῶν καλῶς πωματιζομένων ἐν αἷς διατηρεῖται (ἂν ᾔνε ἐντελὴς ὑγιῆς ὁ οἶνος) πολὺν χρόνον. Οἱ γλυκύζοντες ῥητινίται δέον νὰ μεταγγίζωνται ἐντὸς βυτίου τὸ ὁποῖον περιέχεσθαι ὕγιστον ῥητινίτην ὑγρὸν καὶ

ἐν τῷ ὁποίῳ διατηρεῖται ἡ τρυξ (ἢ λάσπη) τοῦ ὕγιους τούτου οἴνου. Ἄν ὁ μεταγγιζόμενος οἶνος πρὸς τὴν γλυκύτητα εἶνε καὶ πολλὸς κολλαρίζεται. Δι' ὀκτακοσίας ὀκάδας τοιούτου οἴνου χρησιμοποιοῦμεν ἑκατὸν δράμια λευκῆς ἰχθυοκόλλης ἢ τὰ ἀσπράδια πεντήκοντα νωπῶν ὠν.

Περὶ ἐλαττώσεως τοῦ δασμοῦ τῶν ἐλαίων καὶ τῶν ἐλαίων ἐν Ἑρωσῇ. Τῷ κ. Α. Α. εἰς Ναύπليون. Αἱ ἐλαῖαι ὑποβάλλονται εἰς εἰσαγωγικὸν τέλος ἐν Ἑρωσῇ ἐκ ρουβλίων δύο κατὰ πούτιον. Τὸ ρούβλιον σήμερον ἰσοδυναμεῖ πρὸς φράγκα χρυσᾷ 2.60 περίπου, ἥτοι πρὸς δραχμὰς τρεχοῦσας 3.17, τὸ δὲ πούτιον πρὸς ὀκάδας 13. Ὡστε αἱ ἐλαῖαι ὑποβάλλονται εἰς δασμὸν ἐκ λεπτῶν 49 περίπου κατ' ὀκάν. Πρὸ πολλοῦ κατεβάλλοντο ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πολλαὶ προσπάθειαι ὅπως ἐλαττωθῇ ὁ ἐν Ἑρωσῇ δασμὸς ἐπὶ τῶν ἐλαίων καὶ τοῦ ἐλαίου. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου δασμοῦ φαίνεται ὅτι ὑπάρχει ἡ ἐξῆς δυσχέρεια: Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ῥωσίας ἐπιθυμεῖ ἵνα τὸ πλεονέκτημα τῆς ἐλαττώσεως ἀπολαύσῃ μόνον τὰ ἑλληνικὰ ἐλαία, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ ἰταλικὰ. Κατὰ τὰς ὑφισταμένας ὁμῶς μεταξὺ Ῥωσίας καὶ Ἰταλίας ἐμπορικῆς συνθήκας δὲν δύνανται ν' ἀπολαύσῃ πλεονέκτημα ἐλαττώσεως ἕτερα ἐλαία χωρὶς ν' ἀπολαύσῃ συγχρόνως καὶ τὰ ἰταλικὰ. Ἐν τούτοις ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἐν Περτροπόλει προσπαθοῦσι νὰ ἐξεύρουν τρόπον, ὅπως ἐπιφέρωσι τὴν ἐλάττωσιν ταύτην. Ὡς πρὸς δὲ τὸν δασμὸν ἐπὶ τῶν ἐλαίων ἀνηγγέλλθη πρό τινων ἡμερῶν ἐπισήμως, ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου ἐλάττωσις αὐτοῦ κατὰ 40 καπίκια κατὰ πούτιον, ἥτοι κατὰ 9 περίπου λεπτὰ κατ' ὀκάν. Ὅθεν ἀντὶ τῶν 49 λεπτῶν τὰ ὁποῖα καταβάλλονται ἤδη θὰ πληρῶνῃσιν αἱ εἰς Ῥωσίαν εἰσαγόμεναι ἐλαῖαι μόνον λεπτὰ 40 περίπου κατ' ὀκάν.

Περὶ πριέμηθεας ἀπὸ τοῦ Νηθεκῆς. Τῷ κ. Ν. Κ. εἰς Καραγάττοι. Σπόρον Μηδικῆς (τριφυλλίου) δύνασθαι νὰ προμηθευθῇτε ἐκ τῶν ἐξῆς καταστημάτων: α') Vilmorin-

Andrieux et Cie, 4, Quai de la Mégisserie, Paris. 6') C. Denaesse à Carignan (Ardennes), France και γ') Ignaz Mayer, 1. Bez. Augustiner-strasse N° 8, Wien. Ἡ μηδικὴ στοιχίζει 200—300 φράγκα τὰ 100 χιλιόγραμμα (αἱ 78 ὀκάδες) ἀναλόγως τῆς ἐσοδείας καὶ τῆς ποιότητος, σπείρουν δὲ πρὸς δύο περίπου ὀκάδας κατὰ στρέμμα.

Φθιριώσεις τῶν ὀρνέθων. Τῷ αὐτῷ. Αἱ ὀρνίθες ἀπαλλάσσονται τῆς φθιριάσεως ἢ ἐπιπασσόμεναι καλῶς δι' ἐντομοκτόνου κόνεως (σκόνης τῶν κουνουπιῶν) ἢ λουόμεναι ἐντὸς λεκάνης πλήρους ὕδατος ἐν ᾧ διελύθη ἄφθονος σάπων. Ἀλλὰ τῆς θεραπείας προτιμότερα εἶνε ἡ πρόληψις περὶ ἧς ἴδε «Ἑλληνικὴν Γεωργίαν» 1886 σελ. 377 καὶ 1888 σελ. 485.

Περὶ Γεωργικῶν σχολείων. Τῷ αὐτῷ. Τὸν νόμον καὶ τὰ σχετικὰ διατάγματα περὶ γεωργικῶν σχολείων θὰ εὑρητε ἐν τῇ «Ἑλλην. Γεωργίᾳ» τοῦ 1888, σελ. 249, 340, καὶ 388. Ἐφέτος μόνον ἀνὰ ἕξ νέοι μαθητευόμενοι θὰ γίνωσι δεκτοὶ ἐν ἑκατέρῳ τῶν γεωργικῶν σχολείων. Ἴδε σχετικὰ περὶ τούτου εἰς τὰ Διάφορα.

Ἀγνώστῳ. Ἐνταῦθα. Ἀπαντῶμεν μόνον πρὸς τοὺς καταβαλόντας τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ ἐνυπογράφως ἀποτεινομένους πρὸς ἡμᾶς.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐσοδεία οἴνου εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Εἰς τὴν μεσημβρινὴν Γαλλίαν ἡ ἐσοδεία προμηνύεται ὑποδεεστέρα τῆς περυσινῆς ὡς πρὸς τὸ ποσόν, ἀνωτέρα δὲ ὡς πρὸς τὸ ποιόν. Εἰς τὸ Βορδελέ λέγεται καλὴ καὶ ὡς πρὸς τὸ ποσόν καὶ ὡς πρὸς τὸ ποιόν. Εἰς τὸ Ἀνζοῦ θὰ ᾔνε πολὺ ἡλαττωμένη. Ἐν τῇ κεντρικῇ Γαλλίᾳ καὶ ἐν Βουργουνδίᾳ ἡ ἐσοδεία προμηνύεται ὡς καὶ ἐν τῇ μεσημβρινῇ· ἐν τῇ ἀνατολικῇ δὲ ὑπολογίζουσιν ὅτι θὰ ἔχωσι περίπου τὴν περυσινὴν ἐσοδείαν ὡς πρὸς τὸ ποσόν. Ἐν Ἰσπανίᾳ ἢ Καταλωνίᾳ, ἢ Ναβάρρα καὶ ἢ Ἀρα-

γονία ἔχουσιν ἐφέτος λίαν ταπεινὴν ἐσοδείαν, ἐνῷ αἱ ἄλλαι ἐπαρχίαι αὐτῆς θὰ φθάσωσι τὸν μέσον ὅρον. Τῆς Πορτογαλίας καὶ τῆς Ἰταλίας ἡ ἐσοδεία προμηνύεται ὡσαύτως κακὴ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψιν, ἐνῷ τῆς Αὐστρίας, τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῶν παραδουναβίων χωρῶν λέγεται ἄφθονος καὶ ἐκλεκτή.

— Διαρικῆς γεωργικῶν ἡμερολόγιον ἐδημοσίευσεν ὁ πεπειραμένος ἐν Ἐηροχωρίᾳ κτηματίας κύριος Πέτρος Ν. Φιλάρετος. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο χρησιμότατον εἰς πάντα κτηματίαν σύγκειται ἐξ 116 σελίδων εἰς 160 καὶ περιέχει «προλεγόμενα καὶ ὁδηγίας», πίνακα τῶν φυτοκομυμένων παρ' ἡμῖν δένδρων, φυλλοβολούντων καὶ ἀειθαλῶν, τὰς καθ' ἕκαστον μῆνα τελουμένας ἐργασίας τῆς μεγάλης γεωργίας τῆς λαχανοκομίας καὶ τῆς δενδροκομίας, τέλος δὲ πίνακα τῶν ὀνομάτων ἐλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ τῶν ἐν τῷ ἡμερολογίῳ ἀπαντωμένων φυτῶν. Τὸ γεωργικὸν ἡμερολόγιον τοῦ κ. Φιλάρετου δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρόχειρος καὶ εὐχρηστος (ἐνεκα τοῦ καταλήλου αὐτοῦ σχήματος) ὁδηγὸς εἰς πάντα ἰδιοκτήτην, δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι ταχέως θὰ ἐξαντληθῇ ἡ πρώτη αὐτοῦ ἐκδοσις. Εὐρίσκειται παρὰ τῷ ἐκδότη κ. Σ. Κουσουλίνῳ — παρὰ τῷ ναῷ τῶν Ἀγίων Θεοδώρων — καὶ τιμᾶται ἄδειτον μὲν ἀντὶ δραχμῆς, δεμένον δὲ ἀντὶ 1.40.

— Γεωργικὰ Σχολεῖα. Τὴν 14 τοῦ λήξαντος μηνὸς ἐδημοσιεύθη Β. Διάταγμα, καθ' ὃ ὁ χρόνος τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ ἀπὸ 16 Μαρτίου π. ῆ. Β. Διατάγματος ἐνιαυσίων ἐξετάσεων ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐκάστου σχολείου. Οἱ ἀποτυγχάνοντες κατὰ τὰς ἐνιαυσίους ἐξετάσεις δικαιοῦνται ἐντὸς τριῶν μηνῶν νὰ ὑποστῶσι καὶ δευτέραν ἐξέτασιν, οἱ δ' ἀποτυγχάνοντες καὶ κατὰ ταύτην ἀποβάλλονται. Δι' ἐτέρου δὲ τῆς 25 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Αὐγούστου Β. Διατάγματος ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητευομένων ἐκατέρου τῶν γεωργικῶν σχολείων κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1889—90 ἐπετράπη ἵνα αὐξήσῃ ἀπὸ 20 εἰς 26. Αἱ πρὸς κατάταξιν αἰτήσεις ὑποβάλλονται μέχρι τῆς 20 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς Σεπτεμβρίου.

— Νηστ' εὐχαριστήσεως μανθάνομεν ὅτι εἰς τὸν

κύριον Μάξιμον Βορνι, τὸν σοφὸν καθηγητὴν τῆς βοτανικῆς ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς φυσικῆς ιστορίας καὶ διευθυντὴν τοῦ βοτανικοῦ κήπου τῶν Παρισίων, τὸν τοσαύτας ἀξιολόγους μελέτας περὶ τῆς φυλλοξήρας καὶ ἄλλων ἐσθθενειῶν τῶν φυτῶν ἐκδόντα, ἀπενεμήθη ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως τὸ παράσημον τῶν Ἱπποτῶν τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς. Ὁ συντάκτης τῆς «Ἑλληνικῆς Γεωργίας» ἐκφράζει τῷ διακεκριμένῳ ἐπιστήμονι καὶ προσωπικῷ αὐτοῦ φίλῳ ἐνθερμὰ συγχαρητήρια.

— **ΗΦ** φυλλοξήρα ἐν Ἑταλέῳ καθ' ἐκείστην λαμβάνει μεγαλητέρας διαστάσεις. Μεταξὺ τῶν νέων κηλίδων αἰτίνες ἐσχάτως ἀνεκαλύφθησαν εἰς πολλὰ καὶ εἰς τοὺς παρὰ τὴν Ῥώμην ἀμπελῶνας.

— **ΗΚ** αὖ ἐν Βουλγαρίᾳ ἡ φυλλοξήρα προσδεύει, οὐδὲν δὲ ἡ Β. κυβερνήσις ἐλάβε μέτρον πρὸς παρακώλυσιν τῆς καταστρεπτικῆς τῆς νόσου ταύτης παραίτας.

— **ΗΩ** ὡλησις παλαιῶν γαλλικῶν οἴνων ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἐν Λονδίνῳ ἐσχάτως ἐπωλήθησαν ἐν δημοπρασίᾳ οἶνος Chateau Margaux τοῦ 1868 πρὸς 115 σελίνια (ἡ δωδεκάς τῶν φιαλῶν, τοῦ δὲ 1848 πρὸς 240 σελίνια ἡ δωδεκάς. Ὁ Chateau Lalour τοῦ 1848 πρὸς 500 σελίνια ἡ δωδεκάς τῶν φιαλῶν, τοῦ 1858 πρὸς 180 σελ. ἡ δωδεκάς, τοῦ δὲ 1864 πρὸς 135 σελ. ἡ δωδεκάς τῶν φιαλῶν. Τέλος ὁ καρπανίτης Cremant τοῦ 1865 πρὸς 645 σελίνια ἡ δωδεκάς τῶν φιαλῶν.

— **ΗΡ** οὐλογία οἴνων ἐν Νεελίτῃ. Κατὰ νεωτέραν ἀπόφασιν τοῦ νομοθετικοῦ συμβουλίου τῆς Μελίτης οἱ εἰσαγόμενοι ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ οἶνοι θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τέλος 2 1/2 σελινίων κατὰ βάρεαν μελιταίαν (ἐκ 43 λίτρων ἢ ὀκτώδων 33 1/2).

— **ΗΚ** καθαρίζονται βυτῆαι καὶ ὑπεῖα περιεῖχον ταγγὸν ἔλαιον ὡς ἐξῆς: Διὰ βυτίον ἑκατὸν ὀκτάδων βράσει πέντε ὀκτάδας ὕδατος καὶ ἡμίσειαν ὀκτὸν κρύσταλλα σόδα, ῥίψε τὸ ὑγρὸν τοῦτο ζέον ἐντὸς τοῦ βυτίου καὶ κύλισον αὐτὸ παν-

(*) Τὸ σελίνιον = πρὸς δρ. 1.52.

ταχόθεν καὶ ἐπὶ πολλὴν ὥραν. Ἀκολούθως κένωσε τὸ βυτίον καὶ ξέπλυνε αὐτὸ ἐπαινειλημμένως διὰ καθαροῦ καὶ ψυχροῦ ὕδατος.

— **ΗΛ** ηρώνους ἐισαγωγικὰ τέλη αἰ γαλλικαὶ οἶνοι ἐν βυτέοις.

Ἐν Γερμανίᾳ	φρ.	80	τὰ 100 χιλιόγραμμα
» Αὐστρία	»	50	»
» Ῥωσία	»	62,27	»
» Ἀγγλία	»	27,50	τὸ ἑκατόλλιτρον
» Ἰταλία	»	20	»
» ταῖς Ἡν. Πολιτείαις	»	68,43	»

— **ΗΛ** ηρώνους ἐισαγωγικὰ τέλη τὰ γαλλικὰ οἶνα πνεύματα.

Ἐν Γερμανίᾳ	φρ.	156.37	τὰ 100 χιλιόγραμμα
» Αὐστρία	»	60.—	»
» Ῥωσία	»	268.91	»
» Ἀγγλία	»	494.68	τὸ ἑκατόλλιτρον
» Ἰταλία	»	60.—	»
» ταῖς Ἡν. Πολιτείαις	»	273.72	»

— **ΗΛ** ηρώνους αἰ γαλλικαὶ σταφυλαὶ εἰσαγωγικὰ τέλη

Ἐν Γερμανίᾳ	φρ.	18.75	τὰ δέκα χιλιόγραμ.
» Ἀγγλία	»	17.22	»
» Αὐστρία	»	34.19	»
» ταῖς Ἡν. Πολιτείαις	»	20 1/2	ἐπὶ τῆς ἀξίας

— **ΗΚ** καθαρίζονται τὰ ταγγὰ ἔλαια ὡς ἐξῆς: Λάβε βυτίον ἐξ οὗ ἀφαιρέθῃ ὁ εἰς πάτος ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατασκεύασον πολλὰς ὀπάς διὰ τρυπανίου. Κατασκευάζεις σάκκον ἐκ φλάνελλας, ἔχοντα τὰς διαστάσεις τοῦ βυτίου καὶ ἐπομένως καλῶς ἐφαρμοζόμενον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν αὐτοῦ, θέτεις τὸ βυτίον ἀνωθεν ἑτέρου καθαροῦ βυτίου ἢ ἄλλου ἀγγείου ὅπερ θὰ περιλάβῃ τὸ διυλισθισμένον ἔλαιον. Τοποθετεῖς τὸν φλάνελλον σάκκον ἐντὸς τοῦ βυτίου, εἰς τὸν πυθμὲν δὲ τοῦ σάκκου θέτεις στρώμα ἐκ λειοτριμμένων ξυλοσθράκων πάχους

20 περίπου εκατοστῶν τοῦ μέτρου, καὶ ἀκολουθῶς χύνεις ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸ πρὸς κάθαρσιν ἔλαιον ἐντὸς τοῦ βυτίου τοῦ ὁποίου αἱ παρειαὶ καὶ ὁ πυθμὴν καλύπτονται διὰ τοῦ φλανελλίνου σάκκου. Τὸ ἔλαιον διερχόμενόν διὰ τοῦ ἀνθρακος καὶ τῆς φλανέλλας ἀφίνει πᾶσας τὰς βαρυτέρας ὕλας αὐτοῦ αἵτινες κυρίως προξενοῦσι τὸ τάγγισμα. Ἡ φλανέλλα δέον γὰρ ἦναι χονδρὰ, προτιμότερα δὲ εἶναι ἢ ἐγγώριος φλανέλλα ἢ τὰ ἐγγώρια μάλλινα ὑφάσματα, τὸ σαγνάκι.

— **Ἡ ἄκαρπα ὀπωροφόρα δένδρα** ὅπως καρπίσωσι δέον κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον νὰ περιλακκῶνονται οὕτως ὥστε νὰ ἐκτίθωνται εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἀτμοσφαίρας αἱ κύριαι αὐτῶν ρίζαι, αἵτινες μένουσιν οὕτω ἐκτεθειμέναι καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα. Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου οἱ λάκκοι καλύπτονται διὰ τοῦ περίξ χώματος.

— **Ἡ παραγωγή τοῦ βάμβακος** εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῷ 1881 ἀνῆλθεν εἰς 7,400,000, ἥτοι κατὰ 300,000 δέματα πλέον τοῦ 1887. Ἐφέτος ἡ ἐσοδεία ὑπολογίζεται ὅτι θ' ἀνέλθῃ εἰς 8,000,000 δέματα ἀξίας 400 εκατομ. ταλλήρων ἥτοι 210,000,000,000 φράγκων.

— **Γίνονται μεγάλας αἰ κενάραι** ἐὰν τρυπήσῃς τὸν ποδίσκον τὸν φέροντα τὸν καρπὸν ἢ ἐὰν καθ' ἐκάστην πρωΐαν καλύπτῃς τὸν καρπὸν διὰ μέλανος πανίου ἡλειμμένου διὰ πάχους καὶ ἀποκαλύπτῃς αὐτὸν τὸ ἑσπέρας, ἀφαιρῇς δὲ τὰ κάτω φύλλα τοῦ φυτοῦ. Διὰ τῆς μεθόδου ταύτης παρήχθησαν κινάραι διαμέτρου τριάκοντα εκατοστῶν τοῦ μέτρου. Τὰ φυτὰ τῶν ὁποίων τοὺς καρποὺς θεραπεύομεν οὕτω λιπαίνομεν, ποτίζομεν καὶ σκαλίζομεν συχνότερα.

— **Διατηροῦνται ἐπὶ πολὺν χρόνον αἰ εἰς τὸ ὑπαιθρον ἐκτεθειμέναι ξύλινοι θύραι, κιγκλίδες καὶ ἄλλα ξύλινα εἶδη** ὡς ἐξῆς: Εὐθὺς ὡς ἐλαιοχρωματισθῶσι καὶ πρὶν ἢ τὸ χρῶμα ξηρανθῇ ἐπιπάσσονται (πασπαλίζονται) καλῶς διὰ λεπτῆς κοσκισμένης ἄμμου. Ὄταν τὸ χρῶμα ξηρανθῇ καὶ ἡ ἄμμος προσκολληθῇ καλῶς περνῶμεν ἄνωθεν αὐτῆς καὶ δεύτερον στρώμα ἐλαιοχρώματος.

— **Ἡ μακροβιότης τῆς χελώνης** ἐξηκριβώθη ἐσχάτως ὅλως τυχέως. Ἐν Rondout τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἔζη ἄλλοτε Whittaker τις, ὅστις εἶχε τὴν ἀθάνατον ιδιοτροπίαν νὰ συλλαμβάνῃ τὰς χελώνας καὶ νὰ χαράσῃ ἐπὶ τοῦ χελωνίου αὐτῶν τὸ ὄνομά του καὶ τὴν χρονολογίαν. Ἐσχάτως κτηματίας τις τῶν περιχώρων τῆς Rondout συνέλαβε χελώνην μόλις ἐκ τοῦ γήρατος σειομένην ἐπὶ τῆς ῥάχews τῆς ὁποίας ἐφέροντο κεχαραγμένα D. Whittaker, 10 αὐγούστου 1771. Ὡστε ἡ χελώνη αὕτη εἶχεν ἡλικίαν 118 ἐτῶν.

— **Ἀπομακρύνονται οἱ μύριμηκες** ἐὰν θέσῃς εἰς τὸ μέρος ἐνθα συχνάζουσι μικρὸν δοχεῖον περιέχον ὀλίγον φανικὸν ὄξύ.

— **Ἡ κόρυζα τῶν ὀρνίθων** θεραπεύεται ταχέως ὡς ἐξῆς: Λάβε ἓν γραμμάριον χλωρικῆς ποτάσης (chlorate de potasse) καὶ διάλυσον αὐτὴν ἐντὸς πέντε μεγάλων κοχλιαρίων θερμοῦ ὕδατος. Ὄταν ἡ διάλυσις αὕτη ψυχρανθῇ, διὰ πτεροῦ, ὅπερ βάπτεις ἐν τῇ διαλύσει, ἀλείφεις καλῶς καὶ ἐπανειλημμένως τὸ στόμα (ἐσωτερικῶς), τὴν γλῶσσαν καὶ τὸν λάρυγγα τῆς ἀσθενοῦς ὀρνίθος. Ἡ θεραπεία αὕτη γίνεται δὶς, μεθ' ὃ δίδεις εἰς τὴν ὀρνίθα ἓν μικρὸν κοχλιάριον κικιδελαίου (ρετσινόλαδον) καὶ τὴν κλείεις ἐντὸς κλωβοῦ ἢ κοφφίνου καθαροῦ ἐν ᾧ θέτεις ἀγγεῖον περιέχον ὕδωρ ἐν ᾧ διελύθη θεικὸν ὄξύ (τρία γραμμάρια—ἓν περίπου δράμιον—θεικοῦ ὀξέος κατ' ὅκταν ὕδατος). Μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας ἡ ἀσθενὴς εἶνε ἐντελῶς ὑγιής. Ἡ βάρβαρος συνήθεια, ἥτις ἐπικρατεῖ παρ' ἡμῶν καὶ ἀλλαχοῦ καὶ ἥτις συνίσταται εἰς τὸ ν' ἀφαιρῇται ἡ κερατώδης ἐπίδερμις τῆς γλώσσης τῆς ὀρνίθος (δι' ὃ καὶ λέγουσιν αἱ γυναῖκες ὅτι βγάζουν τὴν κόρυζαν) ὅχι μόνον εἰς οὐδὲν συντελεῖ, ἀλλὰ καὶ χειροτερεύει πολλὰκις τὴν κατάστασιν τῆς πασχούσης ὀρνίθος.

— **Χρῆσις τοῦ γάλακτος ἐν τῇ ἀρτοποιίᾳ.** Τοῦ γάλακτος γίνεται γενικὴ χρῆσις ἐν τῇ παρασκευῇ διαφόρων ζυμαρικῶν, τσουρεκίων κτλ., ἀλλ' ἐν τῇ κυρίως ἀρτοποιίᾳ ἂν καὶ πολλὰκις ἐγένοντο ἀπόπειραι, ἀπεδείχθη, ὅτι εἶνε ἀνεπιτυχῆς ἕνεκα τῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων παχείων οὐσιῶν αἵτι.

νες παρακωλύουσι τὴν ζύμωσιν (τὸ ἀνέθασμα) καὶ μεταδίδουσι τῷ ἄρτῳ ἰδιόζουσας γεῦσιν ἢν δὲν δύνανται νὰ συνηθίσωσιν οἱ πολλοί. Ὅθεν ἡ δυσχέρεια ἐγκτεται εἰς τὴν ἀποχώρισιν τῶν παχειῶν οὐσιῶν ἀπὸ τοῦ γάλακτος εὐθὺς ὡς ἀμέλγεται. Τὸ πρόβλημα τοῦτο λύεται σήμερον διὰ τῶν κεντροφύγων γαλακτοκτυπητηρίων (écrémenseurs centrifuges). Μετὰ τὴν διὰ τῶν μηχανημάτων τούτων ἀφαίρεσιν τοῦ βουτύρου δύναται νὰ γίνῃ χρῆσις τοῦ γλυκοῦ καὶ ἄνευ βουτύρου γάλακτος πρὸς ἄρτοποιίαν. Ὁ οὕτω κατασκευαζόμενος ἄρτος εἶνε λευκότετος καὶ ἐξάίσιος, προστίθεται δ' αὐτῷ βῆρος, δι' οὗ πωλουμένου τοῦ ἄρτου πρὸς 40 λεπτὰ κατ' ὄκλιν, πληρῶνεται τὸ χρησιμοποιούμενον γάλα πρὸς 15 λεπτὰ κατ' ὄκλιν.

— **Πυλάσσονται** τὰ ὡὰ τυλισσόμενα ἐν ἑκάστον ἐντὸς χάρτου καὶ τιθέμενα ἀνὰ 40-50 ἐντὸς δικτυωτοῦ σάκκου, ὅστις δένεται ἄνωθεν καλῶς καὶ κρεμάται εἰς τὴν ὀροφὴν ἀερισμένου ὑπογείου. Ὁ περιέχων τὰ ὡὰ σάκος καθ' ἑκάστην ἐβδομάδα ἀναστρέφεται κρεμώμενος ἀπὸ τοῦ ἀντιθέτου ἄκρου αὐτοῦ.

Σχετικὸν βῆρος πρὸς τὸν ὄγκον σπόρων τευδῶν.

Ἐν ἑκατόλιτρον σίτου	ζυγίζει χιλιόγραμμα (*)	74—77
» » κριθῆς	» »	60—68
» » βρώμης	» »	42—54
» » βρίζης	» »	68—70
» » ἄραβοσίτου	» »	67—70
» » φασιόλων	» »	74—80
» » φακῶν	» »	79
» » πίσων	» »	74—80
» » ἐρεβίνθων	» »	72—77
» » λινασπόρου	» »	70
» » καναβοσπόρου	» »	56
» » μηδικῆς (τριφυλλίου)	» »	79

Τὸ πλαῆστον τοῦ χάρτου ἐν Ἑσπαιῶνι κατασκευάζεται ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῆς παπυροφόρου Βρουσσογείας (Brouss-

(*) Ἐκατόλιτρον = πρὸς κοιλὰ 29/10. Χιλιόγραμμα = πρὸς 312 δράμια.

sonetia papyrifera). Εἶνε δὲ ὁ ἰαπωνικὸς οὗτος χάρτης πάσης ποιότητος καὶ ἀρίστης (Revue des Sciences naturelles appliquées, 1889 σελ. 605).

— **Προλαμβάνεται ἡ ὀξειδωσις τῶν σιδηρῶν ἀντικειμένων βαπτομένων ἐν διαλύσει ἀνθρακικοῦ καλίου (ποτάσεως) ἢ νατρίου (σόδα).**

— **Τὰ ἡμερομίσθια ἐν Γερμανίᾳ ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.** Οἱ ὑφάνται λαμβάνουσι φρ. 1.25—1.50 καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν (ᾧραι ἐργασίας 10). Ἐν Σαξωνίᾳ τὰ μεγαλύτερα ἐργατικά ἡμερομίσθια ἀνέρχονται εἰς φρ. 3. Ἐν ᾧ ἐν Σιλεσίᾳ εἶνε μόνον φρ. 1.50. Ἐν Βερολίνῳ οἱ μηχανικοὶ ἀπολαμβάνουσιν ἡμερομίσθιον 4—5 φράγκων· οἱ δὲ ἐργάται τῶν ὑελουργείων καὶ τῶν κεραμείων φρ. 3.50. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ἐξηγοῦσι τὴν ἐφθνήϊαν τῶν γερμανικῶν βιομηχανημάτων. Ἐννοεῖται ὅτι τὰ γεωργικὰ ἡμερομίσθια εἶνε ἐτι ταπεινότερα.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Τιμὰὶ ἐσπεριδωσιδῶν καρπῶν. Ἐν Λιβόρνῳ τῇ 23—24 Αὐγούστου.

Κίτρα σακχαρωτὰ ἐν κιβωτίοις 50 χιλιογρ.	φρ. 65—68
Λεμόνια » τὰ 100 »	» 40
Πορτοκάλια » » »	» 44
Κίτρα νωπὰ Ἑλλάδος καὶ Συρίας » » »	» 55—65
» » Κορσικῆς » » »	» 65—70

(Ἐκπτώσις $\frac{4}{10}$ ὀνομαστική).

Τιμὰὶ σταφίδων. Ἐν Βορδῶ τῇ 30 Αὐγούστου.

Ἡ ἀγορὰ τοῦ Βορδῶ εἶνε πάντοτε λίαν ἥσυχος καὶ διαθέτει μικρὰ μόνον ποσὰ πρὸς πώλησιν, ἐν Σέττῃ ὅμως αἱ ἀγοραὶ φαίνονται τείνουσαι ἐπὶ τὸ ζωηρότερον καὶ ἰδίως ἐπὶ τῶν κορινθιακῶν, νέων καὶ παλαιῶν. Αἱ τιμαὶ εἶνε αἱ ἑξῆς:

Κορινθιακαὶ ἐκλεκταὶ φρ. 30—33 τὰ 100 χιλιογρ.	
» πρὸς ἀπόσταξιν » 22—27 » »	
Θειρῶν καθααὶ » 24—26 » »	
Ἀιδινίου » 25—26 » »	

Σκαλανόβας	»	25—27	τὰ 100 χιλιόγραμ.
Σάμου μαῦραι	»	27—28	»
Τσεσμέ και Φωκαίας	»	30—32	»
Ἀδραμιτίου ξανθαί	»	25—26	»
Σάμου μασχάται	»	28—29	»

Παραδοτέαι ἐν τῷ σταθμῷ τῆς Σέιτης.

Γεμαὶ σταφίδων. Ἐν Μασσαλίᾳ τῇ 2 Σεπτεμβρίου.			
Κορινθιακαί	φρ.	36	τὰ 100 χιλιόγραμ.
Θειῶν	»	29	»
Ἀλεξανδρέτας	»	28	»
Σῦκα πρὸς ἀπόσταξιν	»	15 1/2	»

Γεμαὶ ὀίνων. Ἐν Σέιτῃ τῇ 31 Αὐγούστου.

Ἀλικάντης ἐκλεκτὸς	φρ.	32—38	τὸ ἑκατόλλιτρον
» α' ποιότητος	»	30—32	»
» β' »	»	25—28	»
Ἀραγωνίας	»	36—38	»
Βαλεντίας α' ποιότητος	»	24—26	»
» β' »	»	22—24	»
Πριοράτου ἄνευ γύψου	»	26—30	»
Καταλωνίας α' ποιότητος	»	24—26	»
» β' »	»	20—22	»
Μιλάτσου	»	44—46	»
Βενικάρλου	»	26—28	»
Δαλματίας α' ποιότητος	»	38—40	»
» β' »	»	34—36	»
Ἑλλάδος ἄνευ γύψου	»	30—35	»
Πορτογαλλίας ἐκλεκτὸς	»	40—42	»
» α' ποιότητος	»	34—36	»

Παραδοτέαι ἄνευ βυτίων ἐπὶ τῆς παραλίας ἢ ἐν τῇ παρακαταθήκῃ καὶ ἄνευ ἐκπτώσεως.